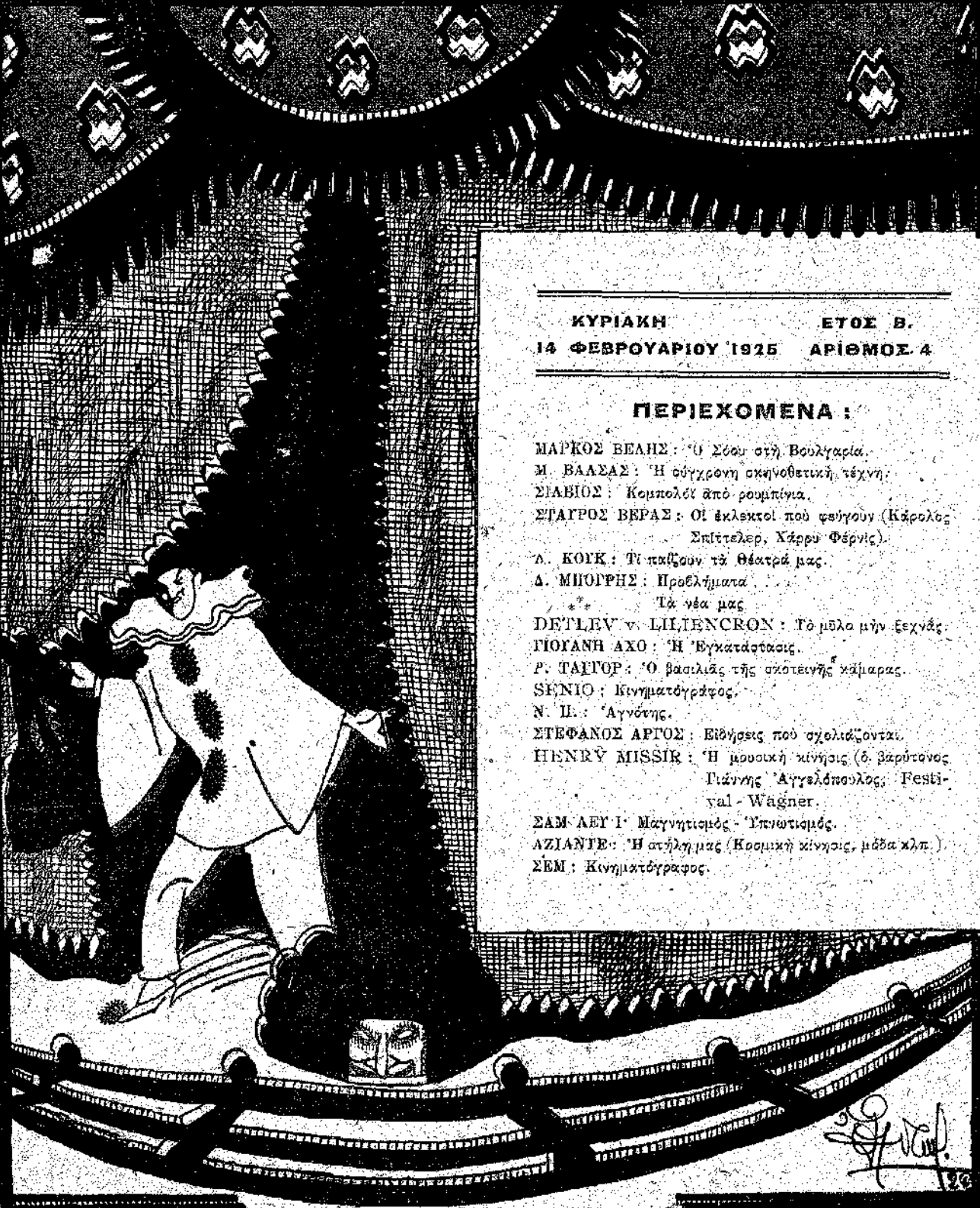

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΤΟΣ Β.
14 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1925 ΑΡΙΘΜΟΣ 4

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ :

- ΜΑΡΚΟΣ ΒΕΛΗΣ : 'Ο Σόου στη Βουλγαρία.
Μ. ΒΑΣΣΑΣ : 'Η σύγχρονη σκηνοθετική τέχνη.
ΣΙΑΒΙΟΣ : Κομπολέι από ρομπότσια.
ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΕΡΑΣ : Οι έκλεκτοι που ψάχνουν (Κάρολος Σπίτελερ, Χάρρυ Φέρνις).
Δ. ΚΟΥΚ : Τι παίζουν τα θεάτρα μας.
Δ. ΜΗΘΥΡΗΣ : Προβλήματα
* * * * *
Τα νέα μας
DETLEV v. LILJENCRON : Το μύλο μὴν ξεχνάς.
ΓΙΟΥΑΝΗ ΑΧΟ : 'Η Εγκατάσταση.
Ρ. ΤΑΥΤΟΡ : 'Ο βασιλιάς της απολιμένης κάμαρας.
ΣΕΝΙΟ : Κινηματογράφος.
Ν. Π. : 'Αγνότης.
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΡΤΟΣ : Ειδήσεις που σχολιάζονται.
HENRY MISSIR : 'Η μουσική κινήσις (δ. βαρύτονος Γιάννης 'Αγγελόπουλος, Festival - Wagner.
ΣΑΜ ΛΕΥ Γ' : Μαγνητισμός - Ύπνωτισμός.
ΑΖΙΑΝΤΕ : 'Η αθήλη μας (Κοσμική κινήσις, μύδα κλπ.)
ΣΕΜ : Κινηματογράφος.

[Handwritten signature]
1925

Η ΚΟΚΚΟΤΑ (LA PROSTITUÉE) ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡ

Η ΣΙΩΠΗ

Του Έδ. ΡΟΝΤ. είναι έργον λεπτόν, ψυχολογικόν, του σαλονιού, παρμένο μίσα από τη ζωή, που δποιος τό διαβάση θά βεη σ' αυτό τον ίδιο τον έαυτό του

Έκδοσις

ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,

Γιά τὰ ΟΦΘΑΛΜΙΚΑ νοσήματα συνιστάμεν τὴν καλύτεραν Ὀφθαλμολογικὴν Κλινικὴν

ΣΠΗΛΙΟΥ Ι. ΧΑΡΑΜΗ

Υψηλοῦ Ὀφθαλμολόγου
27 Ὁδὸς Μανάνδρου. Τηλ. 168.
Ἀθήναι

ΒΑΣ. & ΘΕΜ. Α. ΑΛΕΞΙΑΔΗΣ
ΕΚΤΕΛΩΝΙΣΤΑΙ
ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1878

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ 23 ΦΙΛΩΝΟΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΕΛΩΣΕΙΟΥ ΣΤΟΑ ΦΕΣΗ 50 ΑΘΗΝΑΙ

ΡΑΤΖΙΟ & ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

Ἀγοραπωλείαι καὶ ἐνοικιάσεις καταστημάτων, οἰκῶν, οἰκοπέδων καὶ παντὸς εἶδους ἐπιχειρήσεως
Ἑγγυήθηκα δάνεια
ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 3-- ΑΘΗΝΑΙ

ΑΤΜΟΚΙΝΗΤΟΝ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗΣ, ΚΟΜΦΕΤΟΠΟΙΤΑΣ, ΔΟΥΚΟΥΜΙΩΝ, ΚΑΡΑΜΕΛΛΩΝ & ΧΑΛΒΑΔΟΠΟΙΤΑΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ & ΧΡΗΣΤΟΥ ΓΩΓΟΥ
ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1833
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ὁδὸς Πειραιῶς, Τηλ. 5-31
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ὁδὸς Καλαμώνων 18, Τηλ. 8-71 ΑΘΗΝΑΙ
ΕΙΔΙΚΗ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΦΡΟΥΤ' ΓΚΛΑΣΣΕ ΠΩΛΗΣΙΣ ΚΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ

ΖΩΝΑΙ

ΚΟΡΣΕΔΕΣ

ΑΠΑΡΑΜΙΛΛΟΥ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ
ΚΑΙ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΤΟΣ
ΜΕ ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΥΛΙΚΑ

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ
ΣΑΚΑΛΗ-ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ

ΛΑΜΙΑ
ΕΙΣ ΤΟ ΕΝ ΛΑΜΙΑ
ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΒΙΒΛΙΟΔΕΤΕΙΟΝ
ΧΡΗΣΤΟΥ Γ. ΠΑΠΑΔΕΛΟΥ

Εἶδη γραφικῆς Ὑλης Χαρτοφάκελλοι Πολυτελείας
Εἶδη φιλικῶν Σάπωνες ὁσμωτικοί
Παρακαταθήκη Κορινθίων Εἰδικὸν Τμήμα ἐφαρμογῆς ἐπὶ Πλαισίων
Φωτογραφίων, ἑργοχειρῶν κ.λ.π.

Εἰς τὸ ἀνώτερον Κατάστημα θά πωλοῦνται καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα τὰ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ζητήσατέ τα ὅλοι καὶ ὅλαι

ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΤ ΕΙΝΑΙ ΑΝΩΤΕΡΑ ΤΗΣ ΓΚΑΡΣΟΝ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΛΛ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΙΑ

(ΣΥΓΧΩΡΕΥΣΙΣ ΤΡΑΠΕΖ. ΚΑΛΑΜΩΝ & ΤΡΑΠΕΖ. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΑ ΔΡ. 10.000.000
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ " 5.500.000

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 40

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ: ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΚΑΛΑΜΑΙΣ, ΤΡΙΠΟΛΕΙ
ΟΜΗΡΟΥ 16

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΙΣΤΟΤΡΑΦ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Β. Γ. Αντιβός, Ἐμπορὸς καὶ βιομηχανός. Πρόεδρος
Πανάγ. Κ. Οικονόμου, Ἐμπόρος. Ἀντιπρόεδρος
Δ. Ι. Κωστόπουλος, Ἐντεταλμένος Σύμβουλος
Ἀλέξ. Κοριζῆς, Διευθ. Ἐθν. Τραπεζ. τῆς Ἑλλ. Σύμβουλος
Ἄνδρ. Μαντζούνης, Βιομηχαν. Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβ. τῆς Ἐθν. Τραπεζ. Σύμβουλος
Κλ. Μανέας, Ἐμπόρος. Μέλος τοῦ Διοικ. Συμβουλ. τῆς Ἐθν. Τραπεζ. Σύμβουλος
Πανσ. Γ. Μακρῆς, Βιομηχ. Μέλος τοῦ Διοικ. Συμ. τῆς Τραπεζ. Βιομηχ. Σύμβουλος
Βασίλειος Λυγινός, Βιομηχανός. Σύμβουλος

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ

Ἄνδρ. Γαβαλάς - Σπ. Κωστόπουλος

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΑΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ

Καταθέσεις ἐν ὄψει 4 1) 2) %
ἀποδοτέαι μετὰ ἑξ μηνῶν 5 %
" " ἐν ἔτος 5 1) 2) %

ΕΙΣ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ
ΕΙΣ ΛΙΡΑΣ ΑΓΓΛΙΑΣ ΚΑΙ ΔΟΛΛΑΡΙΑ

Καταθέσεις ἐν ὄψει 4 %
ἀποδοτέαι μετὰ ἑξ μηνῶν 5 %

ΕΙΣ ΦΡΑΓΚΑ ΓΑΛΛΙΚΑ

Καταθέσεις ἐν ὄψει 3 1) 2) %
ἀποδοτέαι μετὰ ἑξ μηνῶν 4 1) 2) %

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ

ΜΕΧΡΙ ΔΡΧ 25.000. - 5% ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ ΦΟΡΟΥ

Β. ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἀγορὰ καὶ πώλησις Συναλλαγῶν μετρητοῦ καὶ ἐπὶ προθεσμία, καὶ Χαρτονομισμάτων. Arbitrages.
Ταχυδρομικαὶ καὶ Τηλεγραφικαὶ ἐν ὄψει,
Πιστωτικαὶ ἐπιστολαί.

Γ. ΔΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ

Ἐπὶ ἐνεχύρωσιν Χρηματογραμμάτων, ἐνεχυρογράφων, ἐμπορευμάτων, δελτίων παρακρατήσεως. Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν.

Δ. ΕΧΕΓΓΥΟΙ ΠΙΣΤΩΣΕΙΣ (CREDITS CONFIRMÉS)

Εἰς ἀπάσας ἀπὸ τῶν μορφῶν.

Ε. ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΠΙΤΑΓΩΝ ΚΑ ΕΝΤΟΛΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΚΑΙ ΤΗΛΕΓΡΩΜΩΝ

Εἰδικὸς σύνδεσμος ἀνταποκριτῆς ἐν Ἀμερικῇ. J. F. Costopulo, 79 Wall Street, New-York.

ΣΤ. ΠΡΟΕΦΑΝΗΣΕΙΣ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Ζ. ΠΑΣΑ ΠΡΑΞΙΣ ΕΠΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ

Η. RECOURSMENTS

Εἰσπραξις φορτωτικῶν καὶ πάσης φύσεως ἀξιῶν ἐν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ.

Εἰς τοὺς κ.κ. πελάτας, ὧν αἱ φορτωτικαὶ ἀποστέλλονται ἡμῖν πρὸς εἰσπραξίαν, παρέχομεν πᾶσαν ἐνσφάλαν διὰ τὴν ἐγκαταθήκευσιν, ἀσφάλειαν, ἐκτελωνίωσιν καὶ παραλαβὴν. Κάνομεν ἐξαιρετικὰς τιμὰς εἰς τὸ συνάλλαγμα.

ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΕΛΤΙΩΝ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ - ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΡΟΝΤ

Η ΚΟΚΚΟΤΑ

Το πολύκροτον έργον του Βίκτωρος Μαργκερίττ, πολὺ ἀνώτερον τῆς ΓΚΑΡΣΟΝ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ Θεατρικοῦ Συγγραφέως κ. Κώστα Λαδοπούλου, ἐξεδόθη εἰς κομψότατον τόμον ἀπὸ τὸν ἐκδοτικὸν οἶκον ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ. Ὁ διάσημος συγγραφεὺς ἔδωκε τὴν ἄδειαν τῆς ἐκδόσεως μέσω τῆς ἐταιρίας Πνευματικῆς ἰδιοκτησίας Κ. Λαδόπουλος καὶ Σία καὶ ἀπέστειλε τὴν φωτογραφίαν του με ἰδιόχειρον ἀφιέρωσιν πρὸς τὰ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ. Τὸ κοινωνικὸν ζήτημα τῆς γυναικὸς τῆς ἡδονῆς ἐκτίθεται διάπλατα εἰς τὸ θαυμάσιον αὐτὸ ἔργον.

Εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ἀννέτας παρουσιάζει τὴ φτωχὴ καὶ τίμια μοδιτροῦλα καὶ τὸν τρόπον τῆς ἐκπορνεύσεώς της, εἰς τὸ πρόσωπον τῆς Ρόζας τὴν ὠμορφη καὶ ἡθικὴ καμαριέρα τὴν τυφλωθεῖσαν ἀπὸ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ Ντουμές, εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ Ντουμές τὸν παραλυμένο καὶ σάπιο τραπεζίτη, τὸν καταστρέφοντα καὶ μολύνοντα κορίτσια γιὰτι «κι' αὐτὸν τὸν ἐμόλυναν», καὶ εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἱατροῦ Μοντὰλ τὸν τύπον τοῦ συνετοῦ ἡθικολόγου, ὁ ὁποῖος λέγει:

— Πόσα κακὰ θὰ μπορούσε κανεὶς νὰ προλάβῃ ἂν δὲν παραγέμιζαν στὰ σχολεῖα τὸ μυαλὸ τῶν παιδιῶν μ' ἓνα σωρὸ περιττὰς γνώσεις, ποὺ ξεχνιοῦνται ἀμέσως. Ἀντὶ αὐτῶν ἔπρεπε νὰ διδάσκουν μερικὰ πράγματα ἀπαραίτητα, πρακτικὰ καὶ ἡθικὰ.

Ἡ ΚΟΚΚΟΤΑ, ἂν καὶ θεωρεῖται ὡς ἔργον ἀνήθικον καὶ ἔδωσεν ἀφορμὴν εἰς ὄλους τοὺς λογίους τῆς Γαλλίας νὰ ἐπιτεθοῦν ἐναντίον τοῦ Βίκτωρος Μαργκερίττ, εἶνε ἐν τούτοις ἔργον ἡθικώτατον, γιὰτι παρουσιάζει τὴ σάπια ὄψιν τῆς κοινωνίας. Πῶς ἡμπορεῖ κανεὶς νὰ πῆ πῶς ἓνα ἔργον, εἰς τὸ ὁποῖον περιγράφονται, με τὰ ζωηρότερα χρώματα, τὸ παραστράτημα ἑνὸς κοριτσιοῦ, ἡ κοκκοτιστικὴ ζωὴ του, τὰ δεινὰ τὰ ὁποῖα ὑφίσταται μέσα στὰ καταγῶγια, στὰ ἀνήθικα κέντρα καὶ στὰ ἀστυνομικὰ κρατητήρια, εἶνε ἔργον ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ νουθετήσῃ, ἔργον ἀνήθικον.

Πατέρες, Μητέρες, Σύζυγοι, πρέπει ὄλοι νὰ διαβάσετε τὴν ΚΟΚΚΟΤΑ τοῦ Βίκτωρος Μαργκερίττ γιὰ νὰ ἀντιληφθῆτε τὴν πραγματικὴ αἰτία τῆς ἡθικῆς καταπτώσεως τῶν γυναικῶν, ἡ ὁποία εἶναι ἀληθινὴ πληγὴ εἰς τὴν κοινωνία.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Εἰς τὸ ἐξώφυλλον τοῦ βιβλίου θὰ ὑπάρχη στίχος τοῦ συγγραφέως.

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΣΕΧΩΣ

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Β' ΑΡΙΘ. 4 ΑΘΗΝΑΙ ΠΡΟΣΕΤΙΘΥ 3.
15 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1925

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΕΤΑΙΡΙΑ "ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,
ΠΛΑΤΑ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΣ ΑΝΩ ΕΤΑΙΡΙΑΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ Ν. ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΗΜΗΣΕΩΝ Θ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΙΑΝΗΣ

Εσωτερικὸν ἔτησίαν	δραχ. 100	Τιμὴ ἑκάστου φύλλου διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ	δραχ. 3
ἑξάμηνον	» 55	Διὰ τὰς ἐπαρχίας	» 4
Ἐξωτερικὸν ἔτησίαν	£ 0.15—	Καὶ διὰ τὸ ἐξωτερικὸν	£ 0.05
ἑξάμηνον	£ 0.08—		

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΗ ΔΙ'ΥΘ. "ΡΑΓΥΑ."

ΧΕΙΡΟΓΡΑΦΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΜΕΝΑ Η ΜΗ ΔΕΝ ΕΠΙΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ

Ο ΣΟΥ ΣΤΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

Όταν οἱ Βούλγαροι φαίνεται τοῦ Βερολίνου διεμαρτυρήθησαν διὰ τὴν παράστασιν τῆς γνωστῆς κωμωδίας τοῦ Βερνάρδου Σόου «Οἱ ἦρωες», ἓνα ἔργο ποὺ ἐπαίχθη καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα, χωρὶς νὰ καμῆ καθὼς φαίνεται ὅσῃν ἐντύπωσιν

ἔπρεπε, ὁ μέγας Ἄγγλος συγγραφεὺς προσεπάθησε μ' ἓνα ἐξυπνώτατο γράμμα τοῦ πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτη τῆς «Ἡμερησίας τοῦ Βερολίνου» νὰ ἐξευμενίσῃ τὸ προσβληθὲν ἔθρικόν βουλγαρικὸν γόητρον. Πλήκτο πνεῦμα τοῦ σατυρικοῦ δὲν ἡμπόρεσε ν' ἀφοπλίσῃ τοὺς ἐν Σόφια ἐχθροὺς του, οἱ ὁποῖοι ἐδήμουργήσαν ἓνα σωρὸ θεατρικῶν, ἂν ὅχι καὶ πολιτικῶν, σκάνδαλον. Ὁ ἐδῶ διευθυντὴς τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου ἠθέλησε τελευταία νὰ δώσῃ τὸν «Ἀνδροκλῆ καὶ τὸ λιοντάρι» τοῦ Σόου. Ἡ πρεμιέρα ἔγινε, δι-

Ὁ Περὶφημος Ἄγγλος δραματικὸς συγγραφεὺς Βερνάρδος Σόου.

κόπη ἀπὸ μερικὰ σφυρήλατα, ἀλλὰ ὅπως ἴσως ποτὲ τὸ ἔργον ἡμπόρεσε νὰ φτάσῃ ὡς τὸ τέλος. Ὅταν ἔμως ἐπρόκειτο νὰ ἀπαναληφθῇ, ἠσκήθη ἓνα ἀνήκουστον μοῖκοτάξ ἐκ μέρους τῶν θερμοαίμων Βουλγάρων πατριωτῶν. Τὸ θέατρον ἦταν γεμάτο ἀπὸ καλὸν κόσμον: λίγες κυρίες, περισσότερους ἀξιωματικούς παρά συνήθως καὶ πολλοὺς νεαροὺς. Πρὶν ἀνοιχθῆ ἡ αὐλαία, ἔλας ἡθοποιὸς ἐβόηκε στὸ προσκήνιον καὶ παρεκάλεσε τὰ καινὸν ν' ἀποφύγῃ κάθε ἀποδαικμασίαν καὶ,

σεβόμενον τὴν καλὴν φήμην τοῦ Ἑθνικοῦ Θεάτρου, νὰ παρακολουθήσῃ ἡσυχᾶ τὸ ἔργον.

Ἡ αὐλαία ἀνοίγει. Ἐνας θαυμαστός διάκοσμος, ἓνα ἔρημικὸ τοπίο με φονικὴς καὶ τὸ λιοντάρι μέζοτ' μεγάλο ἀγκάθι μπηγμένον στὰ μυστικὸν

τοῦ πόδι βρουχάται ἀπὸ τὸν πόνο, κινούμενον με κόπον πρὸς τὴν σκηνή. — Οἱ ἐπιθέτοι στὴν πλατεῖα δὲν εἶχαν πολὺ ἄρρος καὶ δὲν τολμοῦσαν ἀκόμη νὰ σφυρίζουν. Κι' οὕτε θάχε φυσικὰ κανένα γόητρο νὰ σφυρίξουν, σὰ νὰ παρὰδύνασαν με τὸ λιοντάρι στὸ ξεφωγητό. Στὴν πρώτη ἔμωσ λέξη τοῦ ἀπηύθυνεν ὁ εἰσερχόμενος Ἀνδροκλῆς στὴ γυναῖκα του, ἀρχισε στὴν πλατεῖα ἓνα δῆξιμο ποὺ διεδόθη ἀμέσως σ' ὄλους τοὺς ἐαυτούς. — Ἡ αὐλαία ἐκλείσει. Ἡ ἀστυνομία θέλησε νὰ ἐπιβάλλῃ ἡσυχίαν καὶ πρὸς στιγ-

μὴν οἱ παραξέναι εἰσέγησαν. Σκοτεινιάζει, ἡ αὐλαία ξανανοίγει καὶ τὸ λιοντάρι ἐξακολουθεῖ τὴ συνομιλίαν του με τὸν Ἀνδροκλῆ. Νέο δυνατότερό δῆξιμο ἀρχίζει.

Τὸ λιοντάρι ἐξαγριώεται, σηκώνεται στὰ δύο πιασινὰ πόδια του, βγάζει τὴ λεονταρίσια μάσκα ἀπ' τὸ κεφάλι του καὶ λέγει με μίαν ὑπέροχην ἀνθρώπινον φωνή, ὅτι ὑπὸ ταυούτας συνθήκας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐξακολουθήσῃ καὶ ἐτι τὸ κοινὸν ὄφειλε, ἂν μὴ τί ἄλλο, νὰ ἀναγνωρίσῃ καὶ

ΟΙ ΕΚΚΛΕΚΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

ΚΑΡΟΛΟΣ ΣΠΙΤΤΕΛΕΡ

Τόν περασμένο Δεκέμβριο, περί τα τέλη του, η Γερμανική Έλβετία και μαζί της η Εδρώπη δλόκληρη έχασε έναν από τους πιο δυνατούς διανοητικούς εργάτες της. Ειδικά η Γερμανία χάνει με το θάνατο του Σπίττελερ, το δεύτερο μετά το Φρεδερίκο Νίτσε αναμορφωτή της γλώσσας της. Γιατί ο Σ. μαζί με το Νίτσε και το Στέφανο Γκαόργκ, έδωσαν μια καινούργια ζωή στη γερμανική γλώσσα, την έπλούτισαν, την έκαναν εύλογιστη και φωτεινή, τέλος, καθώς παρατηρεί ο κριτικός Κλάμπουντ τη γλώττωσαν από τις όδοντωτές ρόδες του νατουραλιστικού άρματος.

Ο Κάρολ Σπίττελερ γεννήθηκε στο Λίσταλ το 1845. Σε ηλικία 17 ετών έγραψε το έπος «Προμηθεύς, και Έπιμηθεύς», που φανέρωσε το δυνατό ποιητικό του ταλαντο. Αν και έργο νεανικό, έχει τόση ωριμότητα, τόσο διαφανές βάθος και πρό πάντων τόση έντελεια μορφής, ώστε σήμερα να θεωρείται ως ένα από τα υποδειγματικώς κλασικά, με την πραγματική της λέξεως σημασία έργα, όχι μόνο της Γερμανικής, αλλά και της παγκόσμιας φιλολογίας. Ο «Προμηθεύς» είναι μία παρλδοση μυθική, της οποίας εν τούτοις τα πρόσωπα, αν κι έχουν ένα χαρακτήρα ιστορικής ωριμότητας, δεν είναι παρά φορείς των έντελώς νέων ποιητικών και φιλοσοφικών σκέψεων του Σπίττελερ, που με μονα-

† Κάρολος Σπίττελερ

δικήν δυνατή δύναμη φαντασίας κατόρθωσε να συνταυτίσει παραδόσεις και πολιτισμούς, έντελώς διαφόρους, συνταιριάζοντας περίεργα την Έλληνική μυθολογία και την Έβραϊκή Βίβλο. Στο έργο αυτό, που είναι ένα κήρυγμα της δημιουργικής ανταπομονώσεως, η Κριτική θέλησε να βρη τα ίχνη μιας δυνατής επιδράσεως του Νίτσε. Μα ο Σπίττελερ είναι γεγονός, πως έχει απόλυτην ιδιολογικήν αυτοτέλεια. Μετά τον «Προμηθεά» (1881) δημοσίευσε έναν περίφημο λίσταλο με τον τίτλο «Γαλαατές αλήθειες» (1888), όπου κατηγοριάζει τη γύρω του ταπεινότητα, όπου δήποτε κι αν υπάρχει, ακόμα και στους φιλολογικούς και καλλιτεχνικούς κύκλους. Τα λυρικά τραγούδια του Σπίττελερ, από τα οποία ξεχωρίζουν «Τα τραγούδια των σημάτων» και οι «Μπαλλάντες», είδαν το φως μεταξύ του 1889 και 1896.

Όμως ο κλασικός, ο φορμίστας Σπίττελερ, σημειώνει από το 1896 μια σημαντική μεταστροφή. Η πραγματικότητα, το σύγχρονο περιβάλλον, προς το όποιον ο Σπίττελερ δεν είχε στραφή ποτέ ως τη στιγμή εκείνη με πρόθεση καλλιτεχνικής δημιουργίας, ήδη τραβά την προσοχή του «Ο άνθρωπολογαγός Κόνρατ», που δημοσίευσε το 1898, είναι ένα ήθογραφικό μυθιστόρημα, όμως ρεαλιστικό, αναμφισβήτητης ψυχολογικής δυνάμεως, έργον εν τούτοις το όποιον έμοίρασε τους θαυμαστές του σε δυο στρατόπεδα. Οι μὲν προτιμοσαν το Σπίττελερ ποιητή, οι δὲ το Σπίττελερ ψυχολόγο και νατουραλιστά. Κι ο Έλβετός ποιητής, οα για να ευχαριστήση και τα δυο στρατόπεδα, έδωσε στη δημοσιότητα τα δυο άνόμοια μεταξύ τους έργα του, την «Ολύμπια άνοιξη», ένα τεράστιο έλληνικό έπος (ζνω των 18.000 στίχων), έργο για το όποιον επήρε το βραβείο Νόμπελ, και τον «Ίμάγκο», ένα μυθιστόρημα μοναδικής ψυχολογικής ανάλυσεως. Ο χάρος δὲ μὲς επιτρέπει να εκταθεύμε πάνω στα δυο αυτά έργα του Σπίττελερ, που είναι χωρίς άμφιβολία τα ωριμότερα και τα πιο δυνατά του. Ο Γάλλος κριτικός Μωρίς Βόλφ, που φαίνεται να θαυμάζει εξ ίσου τον ψυχολόγο, όσο και τον ποιητή Σπίττελερ, χαρακτηρίζει τον «Ίμάγκο», έργο ψυχολογικό, περιστρεφόμενο γύρω από τον γεννητικό αυτο-

ματισμό, ως ένα από τα πιο δυνατά ψυχολογικά ρωμάντσα της εποχής. Ο Γερμανός πάλι κριτικός Κλάμπουντ, που πρώτιστα άπροκάλυπτα τον ποιητή Σπίττελερ, γράφει: «Αυστυχώς στο μετά τον «Προμηθεά και Έπιμηθεά» έργα του, από Προμηθεύς, ένας πυρροφόρος, έγινε ο Σ. ένας Έπιμηθεύς, ένας άνθρωπος της συγχύσεως και του σκότους, γιατί στον «Άνθρωπολογαγός Κόνρατ» και τον «Ίμάγκο» του μιμήθηκε τους χειρότερους νατουραλιστές και ψυχολογικούς. Το γεγονός ότι ο σπουδαιότερος ψυχολόγος της εποχής, ο καθηγητής Φρόντ της Βιέννης, επιτλοφόρησε το περιοδικό του «Ίμάγκο», δίνει μεγάλη τιμή στο πολύ αναλυτικό, αλλά έλλιπέστατο σε σύνθεση βιβλίο του Σ. Κάθε ποιητής, κύριε καθηγητά Φρόντ, είναι εξ έντοτικόν ψυχαναλυτικός. Άλλά έδω ακριβώς άρχίζει ο δρό-

μος και η θέληση προς την ψυχοσυνθετική. Στην «Ολύμπια άνοιξη», το μεγάλο έλληνικό έπος, ο Σπίττελερ μὲς έδωσε το καλύτερο Έγώ του. Βρήκε το βασίλειο του Απόλλωνος, το βασίλειο, «που δεν είναι του κόσμου τούτου».

Αφήνοντας τους κριτικούς του Σ. να διαφωνούν μεταξύ τους, δεν έχουμε παρά να σημειώσωμε πως ο άποθανών Έλβετός ποιητής άξι-

ζει απόλυτα το πένθος και το ... θόρυβο που δημιούργησε η άπώλειά του. Είναι ένας ποιητής με δύναμη φαντασίας παραδόξως άκμαία για την εποχή μας, ένας μοναδικός στυλίστας και ένας άνήσυχος έρευνητής. Μετά τον Γκότφρειδ Κέλλερ και τον Κόνρατ Μάγερ, ο Κάρολος Σπίττελερ είναι η μεγαλύτερη πνευματική κορυφή της Γερμανικής Έλβετίας.

ΧΑΡΡΥ ΦΕΡΝΙΣ

Ο Χάρρυ Φέρνις, ο μεγαλύτερος καρρικατευστίας που απέκτησε ποτέ η Άγγλία, άπέθανε τον περασμένο Ίανουάριο στο Χάστιγ, σε ηλικία 70 ετών. Ο Χάρρυ Φέρνις θα ζή πάντα στη μνήμη του άγγλικού λαού για τις περίφημες καρρικατούρες του του Γλάδστοντος. Επίσης περίφημα είναι τα σκίτσα του στις

έκδόσεις του Ντίκνς (1910) και του Θεκεράυ (1911). Συγχρόνως ήταν και συγγραφέας άρκετών εύθυμογραφικών βιβλίων κ' ένας γνωστός κι αγαπητός χιουμοριστικός κομφορτιστής, που έπέσυρε την προσοχή και το θαυμασμό του κοινού πολλών μεγαλυπόλεων των δυο ήμισφαιρίων.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΒΕΡΑΣ

ΤΙ ΠΑΙΖΟΥΝ ΤΑ ΘΕΑΤΡΑ ΜΑΣ

Η ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΓΗ

Ο Φρανσουά ντε Κυρέλ είναι, χωρίς άμφιβολία, η μεγαλύτερη θεατρική φνοιογνωμία της σημερινής Γαλλίας. Ηοισμένος από τα καινούρια άνθρωπιστικά ιδανικά, κόνοντας στη σημερινή εποχή όπως ο Ίψεν στη δική του, ένα άγώνα λυτρώσεως, όσο κι αν δεν μπόρεσε να άρθη ως το ψυχολογικό επίπεδο του Νορβηγού διδασκάλου, όπως να εκδηλώσθη στο έργο του με την τεχνικήν ωριμότητα και άδιαλλαξία εκείνου, που δὲ γνώρισε ποτέ στην Τέχνη τι θά πη συμβιβασμός, έμεινε πάντα ένας καλλιτέχνης με την πραγματική σημασία της λέξεως. Πολεμικός βέβαια, με θέρεια εν των ποτιέσεων, δηλαδή ένας τεχνίτης, που πριν συγκινηθί από την πραγματικότητα, συγκινήθηκε από ιδέες, τις οποίες προσέλαθησε ύστερα να προσαρμόση σ' ανάλογα ζωικά πλαίσια, όμως πάντα ένας σεβόμενος τη ζωή και της Τέχνης το νόημα.

Καθώς και και στο «Νέο είδαλό» του, έτσι και στην «Απάνθρωπη Γη», που ο θίασος του Έλληνικού Όδείου υπό τη διεύθυνση του κ. Μελά είχε την έντονη έμπνευση να γνωρίση στο έλληνικό κοινόν, ο Ιδεολόγος Κυρέλ, καταβύλλει την καταφανή προσπάθεια να υποταχθί στον καλλιτέχνη Κυρέλ.

Ναι, η υπόθεση του έργου έχει πολύ πάθος, πολύ αίσθημα, μάλιστα πολύ περισσότερο από όσο έχει κάθε άλλο του Κυρέλ. Μια Γερμανική πριγκήπισσα, γυναίκα κάποιου στρατηγού, θέλοντας σ'έναν κορτά στον άνδρα της, που διοικεί εκεί στα σύνορα το σάμα του, εγκαθίσταται για λίγο σ' ένα γαλλικό σπίτι της γερμανικής άκόμα Λωρραίνης (βρισκόμαστε στην εποχή των επιχειρήσεων του τελευταίου παγκόσμιου πολέμου), όπου το βράδυ ακριβώς της παραμονής της άναχωρήσεώς της, συναντάται με το γνιό της σπουτονοκαοιστής της, έναν άεροπόρο, που ύπαρσεται στο γαλλικό στρατό κ' έρχεται τώρα να κρυφθί στο σπίτι της μητέρας του, γιατί κατά-

διώκεται ως κατάσκοπος κ' είναι πράγματι τέτοιος. Έχει περάσει με το άεροπλάνο του τη ζώνη των επιχειρήσεων και προσγειωθεί σ' ένα κοντινό δάσος, έπιφορτισμένος με μίαν έμπιστευτικήν άποστολή. Μεταξύ της Γερμανίδας αυτής πριγκήπισσας και του νεαρού Γάλλου άξιωματικού γεννιέται κάποιο άμοιβαίο αίσθημα, στην απάνθρωπη όμως αυτή γη, οι άνθρωποι δεν μπορούν ν' άκούνε πάντα την καρδιά τους. Για τον νέον είναι ζήτημα ζωής και θανάτου να εξαφανισθί αυτή τη γυναίκα, που μπορεί να τον προδώση από στιγμή σε στιγμή και να τουφεκισθί. Για την πριγκήπισσα πάλι, που του δόθηκε μάλιστα από το φόβο πως θά τη σκοτώση μάλλον, παρά από ένα άκατανήγχο πάθος, είναι ζήτημα τιμής, αν μπορεί να το πη κανείς έτσι για μια μόνο των Χοεντζόλλερν, να τον προδώση, διαν άγαλογίζεται πόσα κακά έκανε στην πατρίδα της και πόσα μέλει άκόμα να κάνει, αν δεν τον προδώση. Κ' έτσι το αίσθημα αυτό στραγγαλίζεται, γιατί η απάνθρωπη αυτή γη δημιουργησε συνθήκες τέτοιες, που επιβάλλουν το μίσος, που ξυπνούν πριν απ' όλα το έντοτικό της άμύνης και της αυτοσυντηρήσεως... Ο άξιωματικός πιέζεται από τη μητέρα του να σκοτώση την πριγκήπισσα, που τώρα πια που ξημέρωσε και πρόκειται να φύγη σε λίγο, θά τον προδώση άίγυρα στις Γερμανικές άρχές, μ' αυτός άρνείται. Την περασμένη νύχτα είχε επιχειρήση να το κάνει, θέλοντας να την ξεπλανέση ως το δάσος, άλλ' άπ' αυτό... κοιμήθηκε μαζί της. Όμως, τα γεγονότα έπεχονται ραγδαία, δεν έχει καιρό για χάσιμο, κάθε στιγμή που περνά τον φέρνει κονιότερα στο θάνατο. Γι' αυτό, πίνοντας τη διαμαρτυρία της συνηδείσεως και της καρδιάς του, αποφασίζει να τη σκοτώση. Αδτη πέφτει στα πόδια του και γρονέει έλεος, διαβεβαιώνοντας τον πως δὲ θά τον προδώση. Κι ο νέος ύποχωρεί. Η πριγκήπισσα όμως, πηγαινόντας στην κάμαρά της, για να έτοιμασθί, επειδή σε λίγο

τους τρόπους για να καλυπτά η την επικράτεια, εις βάρος μας, για έλατε στα άφηρημένα... Πιά πέστε μου σάς παρακαλώ, όταν αυτός είναι ζωγράφος, ήθοποιός, σκηνοθέτης, συγγραφέας, θεατρικός συγγραφέας... Όταν πάτε στο θέατρο π.χ., και σάς πιάνη αναγούλα, αλλά την άλλη μέρα διαβάσετε κριτικές που ανακρίβησαν την αναγούλα σας στα αυτιά ως προελθοσαν από νεκτάρ και άμβροσία, που σάς ποτήσανε εκείνο το βράδυ...

Όταν...

Έτσι λοιπόν βλέπουμε, γιατί κοιτούμε να εξαντλήσουμε την φιλόξενη στήλη, τον Α χαλέ να σάς ξεφουρνίρη το κοινότατο και γνωστότατο πράγμα, που φάρεψε στο πρώτο διδακτι-

ΤΑ ΝΕΑ ΜΑΣ

ΕΝΑ ΕΡΓΟ ΤΟΥ ΡΟΜΑΙΝ ΡΟΛΛΑΝ

Ο περίφημος Γάλλος συγγραφέας Ρομάν Ρολλάν έδωσε το νέον του δράμα «Ένα παιχνίδι του θαλάτου και της αγάπης» στο «Ντόυσεσ Σαουσιπλάουζ» του Άμβούργου για να πρωτοπαιχθή γερμανικά. Η πριμέρα του, αν δεν έδωθη ήδη, θα δοθή εντός του τρέχοντος μηνός Φεβρουαρίου. Στο Βερολίνο θα σκηνοθετήση το έργο του Ρομάν Ρολλάν ο πολυθρύλος ρεζισέρ Μάξ Ράινχαρτ.

ΕΝΑ ΚΑΙΝΟΡΓΙΟ ΘΕΑΤΡΟ ΣΤΗ ΣΟΦΙΑ

Ο Γερμανός καθηγητής μηχανικός Μάρτιν Ντύλφερ εκέρδησε τον διαγωνισμό, που είχε προκηρύξει η Βουλγαρική Κυβέρνησις για την ανοικοδόμησιν του «Βουλγαρικού Έθνικού Θεάτρου». Στον διαγωνισμόν αυτόν μετέσχον και πολλοί Γάλλοι, Ιταλοί και Άγγλοι αρχιτέκτονες.

ΜΙΑ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΑΜΣΟΝ

Ο γνωστός και τόσο αγαπητός εις τα ελληνικά κοινόν συγγραφέας της «Βικτωρίας» και της «Πείνας», ο ιδιότυπος Νορβηγός μυθιστοριογράφος Κνουτ Χάμσον, ήγειρε τελευταίως άγων ήναγνίον του άδελφού του Θόρβαλτ Χάμσον, έλεγκτου Τελωνείων, και του υιού του δευτέρου τούτου Άλμπερ Χάμσον, δημοσιογράφου. Με την άγωγή του ο διάσημος συγγραφέας έπεδίωκε να επιτύχη την απαγόρευσιν εις τους έναγομένους, να φέρουν το όνομα Χάμσον. Το δικαστήριον όμως του Όσλό (της Χριστιανίας δηλαδή) άπέρριψε την άγωγήν. Κατά την διαδικασίαν δέ εξηκριβώθη ότι ο Κνουτ Χάμσον είναι υίος του Πέτερ Πέτερσεν και της Τόρας Όλσοντάτερ, που ήσαν κάτοχοι του κτήματος Χάμσον. Το όνομα Χάμσον επήρε ο συγγραφέας όταν εξέδωκε, κατά το 1888, το δεύτερον μυθιστόρημά του «Η πείνα». Όταν όμως εκυκλοφόρησε το βιβλίον του αυτό στην Αμερική εν μεταφράσει και εκ τυπογραφικου λάθους, το όνομά του ανεγράφη Χάμσον αντί Χάμσοντ, ο συγγραφέας εκράτησε όριστικώς το άκρωτηριασθέν όνομα, επειδή το εύρισκε εύηχότερον. Είναι τόσο ένδιόρθμος ο Νορβηγός μυθιστοριογράφος!

κό ξένο βιβλίον, για μεγάλη του εφεύρεση. Έτσι άκούμε πρωταγωνιστάς διασήμους (!) να λένε ότι: «Όταν μετά διακόσια χρόνια θα είναι εις θέσιν Έλλην ήθοποιός να παίξη το ρόλο μου στο Δ έργον...» ή όταν μετά 3.000 χρόνια οι Έλληνες συγγραφείς θα φθάσουν το έργο μου— ήμλει, παρακαλώ Έλλην σύγχρονος μεγάλος (!) συγγραφέας.

—Καλά; Και το κοινόν;

Αυτό πληρώνει τα σπασμένα. Και επειδή κοπανάει είκοσιπεντάρικα και πενηντόδραχμα για την κάθε άρλούμπα του κάθε μπαγαπόντη, το βρίσκου, το βρίσκου...

Άλλά θα τά ξαναπούμε.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΟΓΡΗΣ

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΠΟΥΤΣΙΝ

Είς την εκκλησίαν Σάντα Μαρία γέλι Άντζελι της Ρώμης έγινε τον περασμένον Ιανουάριον επίσημον μνημόσυνον του μουσουργού Πουτσίνι, εις το όποιον παρέστησαν τα βασιλικά ζευγός, οι πρίγκηπες, οι δικουργοί και α' λοιπαί άρχαί. Επίσης εις τό θέατρον Κοιστανζι έτοιμάζεται μία μεγαλοπρεπής παράστασις εις μνήμην του Ιταλού συνθέτου.

ΕΝΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΚΩΜΩΔΙΑΝ

Ένα σκανδαλωδέστατον έπεισόδιον έλαδα χώραν εις την Γαλλικήν Κωμωδίαν, την Ιθηντού περασμένου μηνός. Υπάρχει παράδοσις, όπως εις την «ceremonie» που γίνεται κατά την παράστασιν του «Κατά φαντασίαν άσθενούς» του Μολιέρου, παρέλάσουν από σκηνης όλοι οι παρόντες στο Παρίσι έταίροι του Κρατικού αυτού Ιδρύματος, όπότε και το κοινόν λαμβάει την εύκαιρίαν να χειροκροτήση τους αγαπημένους του καλλιτέχνας. Κατά την ceremonie της Ιθης Ιανουαρίου όμως, εις τας εκδηλώσεις της συμπραθείας του κοινού προσετέθησαν και σφοδραί διαμαρτυριαί και άποδοκιμασίαι. Μόλις ένεπαύσθη επί της σκηνης ο έταίρος Σουλβαίν, μέρος του κοινού τον άπεδοκίμασε και τον εσφύρισε, τόσοσ δέ θόρυθος έδημιουργήθη, ώστε εις την πλατείαν... έπεσε και γενναίον ξυλοκόπημα. Η αύλακα κατ' άνάγκην εκλείπει, ή δέ ήσυχία μόλις μετά ήμισιαν ώραν κατέστη δυνατήν γ' άποκατασταθή, ένα συνεχισθή ή επίσημος τελετή.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ

- Δέ μου λές! Έπλήρωσε το γκαρσάνι;
- Όχι. Μήπως το πλήρωσε έσύ;
- Όχι.
- Έ, τότε πάμε. Τι περιμένουμε!

ΜΑΡΙΑ ΚΟΝΤΙΛΙΕΡΗ
ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΚΟΚΚΟΛΙΟΣ
Ετέλεσαν τους γάμους των εν Ντίρι-Ντάουα τη 25 Ιανουαρίου 1925

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΓΙΟΥΑΝΗ ΑΧΟ

Η ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Υπηρετούσαν οι δύο στο πρεσβυτέριο, αυτός δούλος και κείνη δούλα. Αυτός πήγαινε με τ' άλογο, κείνη ήταν άπησχολημένη με τίς δουλείες του σπιτιού. Ρίξ ύστες της άρπαχάσως, καθισμένοι κ' οι δύο στη γωνία τους στο τραπέζι, άπαιλλάσαν κάποιον κάποιον άσπείο λόγο, με τίς περιουσίτους φροές τσιζιζόνταν. Οι κύριοι ποιούσανε πως ήταν όλος διόλον άμόναστα δουλικά και λέγανε πως κίνονσαν τό σκέυα με την γάτα.

Μα με τόν καιρό, πληγνόντας στο φάσμα, μαζεύοντας χόρτα μαζί και δουλεύοντας μαζί στο θερισμό στο χωράφι, αιώμασε μέσα τους ή ιδέα, να φτιάσουν κί' αυτοί ένα δικό τους σπίτι. Πέρα μακρινά στην έρημιά διάλεξαν μία θέση, που θα μπορούσε να χτισθή τό σπίτι, και μάλιστα κοντά σ' ένα βάλτο. Εκεί βρίσκονταν άσπείο δασωμένο μέρος, που θα μπορούσε να καλλιεργηθή και τ' άσπαρθή. Ένα μακρύ κομμάτι, γεμάτο σελήθρα, θα μπορούσε να μεταβληθή σε χωράφι, και ένα λιβάδι που άπλωνόταν και άπ' τίς δύο όχθες του μικρού ποταμού, να γίνει κατάλληλο για καλλιέργεια. Μονάχα να βρισκόταν τρόπος να χτισθή τό σπίτι! Μα ο μισός τους ήσαν μικρός για να μπορούσαν να κάνουν μ' αυτόν δικό τους σπίτι. Θάπρεπε ν' ήχαν τον λάχιστον ένα άλογο και μία γαϊάδα. Κί' αυτοί ο λόγος άποκορούσε τό γάμο τους. Μα όσα περνούσαν τα χρόνια, ο θεός τους γινόταν στενότερος κ' οι άδελφές τους για τό μέλλον πληθύνανε μέρα με την ήμέρα. Στις ελεύθερες ώρες τους λογαριαζαν πόσες οικονομίες είγανε· κάνει από τό μισθό τους και πόσο θάπρεπε να δουλέψουν άκόμα, ως που να μαζέψουν τό άπαραίτητω άναγκαίο ποσό. Καρείς δέν υπομαρζάδιαν πως σ' ένα αγά μες στην γρηχή του δούλου και της δούλας έβγαψτε ένασ θεμελιό πόθος για έλευθερία και μία φιλόδοξη άδίωση για μία ζωή άνεξάρτητη. Ήσαν και οι δύο τόσο καλά, ζούσαν έτσι άφρόντητα στο πρεσβυτέριο,

παίρνανε καλό μισθό, τα ξεχωριστά τους έξοδα και ρούχα. Η δική τους δ' ήως λαχάρα τους έπλεγε για την έρημιά. Όλοι προσπαθούσαν να τους αποτρέψουν, ως που ένα καλοκαίρι άρηθήσαν και οι δύο ν' αναλάβουν και πάλι άηρησία στο πρεσβυτέριο. «Έτσι έξω, ή παγωνιά μένεται και σεις θα φροτωθήτε με χροή. Η φρομεία πληθύνει και ζητιάνοι—Θέέ μου, φάτισέ τους!—πάραυνη πολλοί ως την ώρα έδώ πέρα». Μ' αυτοί τ' ήχαν πέντε χρόνια σκεφθή και λογαριασεί και ή άπόφασή τους ήταν άμετάλητη. Ο παπάς βρέθηκε στην άνάγκη να δεχθή και τό φθινόπωρο του ήθε άπομακρύνονταν από την υπηρεσία.

Τόν ερχόμενον χειμώνα κατοικούσαν άκόμα στο χωράφι. Ο Γουλιέλμος έκανε μαθαγκοδουλίες στο σπίτι του και πότε πότε δουλείες με τό μροκάματο στο πρεσβυτέριο. Η Άννα έπλεκε και βοηθούσε την κυρία στο ράψιμο.

Ο γάμος ήνωσ τον άλλο χρόνο της Πεντηκοστής. Τα έξοδά τους τα κάνανε τ' άρνητικά πούχνας τόσο χρόνια και ο ίδιος ο παπάς σπεφάνισε τους παλιούς υπερέτες του στη μεγάλη κάλα του πρεσβυτερίου. Όταν όμως τό ένο άνοδόγγο έβρυνε πλέον από κεί κί' ο παπάς τ' όβλεψε πύου από τα τζάμα του παραθύρου ν' άπομακρύνεται κάτω στο δρόμο κούνησε συλλογισμένος τό κεφάλι του κ' είπε: «Άς προσπαθήσουν οι νέοι αυτοί άνθρώποι, μα δέν μαζεύεται ποτέ μία άγριοσημιά με τα κεφάλαια ενός δούλου και μιας δούλας.»

Ο παπάς είχε δικιά βέβαια, μα δέν καλλιεργήθηκε πάλι και λίγες έρημιές της Φιλανδίας με τέτοια κεφάλαια.

Εμείς, τα παιδιά του πρεσβυτερίου, συναδενάσαμε τους φίλους ποιήσαμε τόσο χρόνια, ως τό καινούριο τους σπίτι. Τη μεγάλη καλοκαίριαιτη μέρα πλανόμισατε άνάμεσα στο πράσινο δάσος και τη νύχτα χορεύαμε στην

DETLEV VON LILIENCRON

ΤΟ ΜΥΛΟ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΣ

Απ' τό παράθυρό μας
Βλέπαμε μόνο έρημιά,
Πρόσονοι άγροί· δέ δείχναν
Χαρά ή ζωή καμιά.
Κάνα δέντρο ή σπίτι
Για γαλατό βουνό,
Άν ενώδιαζαν άνθη
Στο άγέρι τό τρωπικό.
Στης έρημιάς την άσση,
Πάνω απ' τη μοναξιά,
Στέκει ένας μύλος· μόνο,
Σιά βύθη εκεί, μακρινά.
Γυρνάνε τα φτερά του,
Γυρνάν με ύπομονή,
Ποιέ δέν ήουχάζουν
Στου άνέμου την πνοή.
Συχνά στο παράθυρο,
ή γυναίκα μου κ' έγω,
Χερούσιατά, με πόθο
Τόν είδαμε κορφο.
Πριν τη δουλειά, τό Μάοη,
Στην αζηνή δασιά,

Ρίχναμε προς τό μύλο
Την πρώτη μας ματιά.
Τό βράδυ, πριν ο ύπνος
Στα μάτια κατεβή,
Στο μύλο τη ματιά μας
Ρίχναμε τη στεοή.
Κ' ήτανε πάντα· ο μύλος
Σά μια παρηγοριά,
Σά νάοιελνε ένα χαίρε
Πέρα από 'κει μακρινά.
Κάποιο χειμώνα εκείνη
Μ' άρρώσθησε βαρεία,
Του Χάρου τ' άλουλούδια
Την έζωσαν με μία—
Μά πριν σιδ νού της πύση
Τό πέπλο του βαού,
Μου πήρε άγα τό χέρι
Στο παράθυρο εκεί.
Τα μάτια τα πιστά της
Σιά θάμητη της νυχτιάς
Έρριξε, και σγύβει·
Τό μύλο μην ξεχνάς.

(Μετάρφρασις) ΔΕΛΒΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ

ΑΓΝΟΤΗΣ

«Εσπερινή έφημερίς βρίσκει πώς «ο Δούξ τού Πεπεργάιμ» που παίζεται στο «Κεντρικό» είναι έργο ανήθικον...

θεάτρων τὰ παρηκολούθησαν άλλοτε σκουπών και μειδιών πρὸς τοὺς ἀσυνειδήτους διευθυντάς των, και τώρα τὸ κάπνισε γὰ βρῆ ἀνήθικο τὸν καθήμενο τὸν Πεπεργάιμ...

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΣΧΟΛΙΑΖΟΝΤΑΙ

ΕΞΕΛΙΞΙΣ

Ἡ Γερμανὶς ζωγράφος Λένα Σιντίντερ-Κάλνερ, τῆς ὁποίας τὰ ἱμπρεσιονιστικὰ ὀλλανδικὰ τοπία και τὰ ένταχνα σκίτσα ζώων είχαν ἄλλοτε εὐμενέστατα κριθῆ και ἀπὸ ἀσκηρὰς Βερολινέζους τεχνοκρίτας, ἔσχημάτισε τελευταία τὴν γνώμην ἑα, θλ ἦτ' ἐπωφελέστερον γὰ κατασκευάζη κομψὰ ἐσώφρουχα ἀπὸ πανί, ἀντὶ νὰ μπόγιαντίξη τὸ πανί... Ἡ αὐτὴ ἤνοιξε στὸ Βερολίνον, ὑπὸ τὸ θεῖον ὄνομα «Ἴρις», ἕνα πολὺ εὐπρεπὲς κατάστημα πολυτελείας διὰ γυναικεὰ ἐσώφρουχα... ὅταν εἰσέρχεται κανεὶς ἀπὸ τὸν δρόμον εἰς τὴν αἰθουσάν ἀναμονῆς τοῦ καταστήματος αὐτοῦ, εὐρίσκειται πρὸ θεατικωτάτου θεάματος... Ὁί τοῖχοι εἶναι ὄλοι ζωγραφισμένοι μ' εὐθυμὰ μοτίβα ἀπὸ τὴν εὐσυπόστατον καλλιτέχνηδα ἰδιοκτήτριάν του... Ἡ δὲ ὀλη διαρρύθμισις τῶν διαφόρων διαμερισμάτων μάρτυρεὶ τὸ λεπτότερον ἦθος.

Φυσικά, τὴν εἰδησιν αὐτὴν δὲν ἀναγράφομεν διὰ νὰ συστήσωμεν εἰς τὰς κυρίας μας τίς πημιζόμενες καθ' ὄλον τὸ Βερολίνον κομπιναίζον ἀπὸ στέρε de chine και ἐξωτικές μεταξωτὲς πιτζάμες τῆς ἐξελιχθείσης εἰς ράπτριάν Γερμανίδος ζωγράφου, ἀφοῦ τὸ ἀτελιέ της εὐρίσκειται τόσο μακριὰ... Τὴν ἀναγράφομεν διὰ νὰ ἴδουν ὄχι μόνον ὄσες ἀλλὰ και ὄσοι Ἑλληνες συνήψαν μοιραίως σχέσεις μὲ τὴν Τέχνην, ὅτι θλ ἠμποροῦσαν νὰ κλγουν και παρόμοιον μὲ τὴν Γερμανίδα ζωγράφον, ἡ ὁποία, σημειωθῆτω, δὲν εἶναι καθόλου ἀξιοκαταφρόνητος ὡς ζωγράφος... Ἐμπρὸς, λοιπόν! Ὅσοι ἀπὸ μᾶς αἰσθάνονται ὅτι εἰς ἄλλο στάδιον δράσεως θλ ἦτο δυνατόν νὰ ἐξυπηρετήσουν περισσότερο τὸν ἑαυτὸ τους και τοὺς ἄλλους, ὄς μὴ διστάσουν! Τώρα μάλιστα μὲ τὸν ὑπερπληθισμὸν τῆς πρωτευούσης μας, ἕνα φινιάδικον, ἕνα παντοπωλεῖον, ἕνα ἐμπορικόν, ἕνα χασάπικον, ἡ και ἕνα στιλδωτήριον τέλος, εἶναι μιὰ ἐπιχείρησις και εὐεργετικὴ, και ἐπιμερδής.

ΤΟ ΠΟΔΙ ΤΟΥ ΚΟΥΡΤΕΛΙΝ

Ὁ Γάλλος συγγραφεὺς Γεώργιος Κουρτελίν, γνωστὸς στήν Ἑλλάδα ἀπὸ πολλὰς ἐξυπνες κωμωδίες του ποὺ ἐπαίχθησαν κατὰ καιροὺς εἰς

τὰ θεάτρῳ μας, ὑπέστη ἐσχάτως μιάν ἐγγεῖρησιν εἰς τὴν κλινικὴν τοῦ καθηγητοῦ Πεάν, κατόπιν τῆς ὁποίας τὸ ἀριστερὸν του πόδι ἤχρηστεύθη.

Ἡ σκέψις, πὼς δὲν ἦτο δειλοῦ ἀπ' θανόν νὰ ὑφίστατο ὁ Γάλλος συγγραφεὺς, μιάν τοιαύτην ἐγγεῖρησιν και εἰς τὸ δεξὸ χέρι του, αἰφνης, ὑπῆρξε παρήγορος δι' ὄσους θαυμάζουν τὸ ἔργον του και ἐλπίζουν γὰ προσφέρει και ἄλλας ὑπηρεσίας εἰς τὸ γαλλικὸν θέατρον και τὴν γαλλικὴν πεζογραφίαν.

Ἄλλοι ἔμως, αἱ περιφρόνηται τοῦ ταλάντου του, ἔμειναν εὐχαριστημένοι μὲ τὴν ἐγγεῖρησιν, πιστεύοντας ὅτι τώρα θλ ἠσυχάσουν ἀπὸ τὸν Κουρτελίν, ἀφοῦ ἔγραψε μὲ τὸ... πόδι και ὄχι μὲ τὸ χέρι.

Ἡμεῖς ἐδῶ, προκειμένου περὶ τοῦ Κουρτελίν, δὲν θλ ἐκφέρωμεν γνώμην. Μίαν σκέψιν μας μόνον δὲν ὄ ἀποκρούομεν: Τὶ εὐτύχημα, ποὺ θλ ἦτο, ἂν μία εὐεργετικὴ ἐγγεῖρησις ἤχρηστεύε τὰ χέρη και τὰ πόδια μερικῶν υἱόπιων συγγραφέων μας, γὰ ν' ἀπαλλαγώμεν ἐν μέρει ἀπὸ αὐτοῦς, και λέγομεν ἐν μέρει, διότι αὐτοὶ ἠμποροῦν και γράφουν και... μὲ ἄλλα μέλη τοῦ σώματος των.

Ο ΜΟΪΣΣΙ

Ὁ Γερμανὸς ἠθοποιὸς Ἀλέξανδρος Μόισσι, αὐτὸς ποὺ ἔκαμεν, ὡς πρωταγωνιστῆς τῆς πρώτης Γερμανικῆς ταινίας, ποὺ προσβλήθη ἐδῶ, τῆς ἀληθινῆς «Μόνικας» νὰ κλαῦσουν ὄλοι αἱ ἀθήδες, ἕνας καλλιτέχνης ἀναμφισβητήτου δυνατῆς ἀξίας, ἔπαιξε τελευταίως μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν εἰς τὴν πρωτευούσαν τῆς Σοβιετικῆς Ρωσίας. Τοῦ παρέτεθησαν γούματα, ἐγένεον διαλέξεις πρὸς τμηγὸν του, ὁ ἔχει πρεσβεύει τῆς Γερμανίας τοῦ ἔκαμε δεξιῶσιν, εἰς τὴν ὁποίαν περιέσαντο οἱ Τσιτσερὶν (ἐπίτροπος ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τῆς Ρωσίας) Λιτβίνωφ και και.

Τώρα πῆτε μου στὸ Θεὸ σας, ἀγαπητοί μου ἀναγνώστα, ἂν ἕνας Ἑλληγ ἠθοποιὸς πῆγαινε στὸ Παρίτι, τί θλ ἔκαμεν ὁ ἐκεῖ Πρεσβευτῆς μας; Θλ μὸ πῆτε πὼς ἔπρεπε νὰ εἶναι ἕνας ἠθοποιὸς σάν τὸν Μόισσι γὰ νὰ τὸν ὀγάλη

ἀσπροπρόσωπον. Αἰ, ὄχι, δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Ὁ Ἑλληγ πρεσβευτῆς μᾶς θλ θεωροῦσε τὸ πρᾶγμα ἐντελῶς ἀνάξιον συζητήσεως, ἴσως μάλιστα, ἂν ὄ ἠθοποιὸς αὐτὸς τοῦ παρουσάζετο ἀπλῶς γὰ δὺ τυπικὰ λόγια, νὰ μὴν τὸν ἐδέχετο και καθόλου, διότι τῆ/στιγμὴν ἐκείνην

θλ εἶχε συζητήσιν μὲ κάποιον προμηθευτὴν βενζίνης. Καὶ ὄχε δικαίον και νὰ ἀρνακτῆσῃ ἀκόμη διὰ τὴν ἀναίδειαν ἕνος παλαιοθεατρού, νλ ἐπισκεφθῆ αὐτόν, ποὺ φέρει τίτλον ὀπουργοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΑΡΓΟΣ

ΜΟΥΣΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΒΑΡΥΤΟΝΟΣ ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸν γνωρίζομε και τὸν θαυμάζομε ἀπὸ τίς ἀρχῆς του, γιατί τότε νοιώθαμε και διεβλάπαμε σ' αὐτόν ἕνα ἐξαιρετικὸ καλλιτέχνη. Ὑστερὰ ἀπὸ ἕνα μακροχρόνιον στάδιον στήν Ἰταλία, ὅπου τελειοποίησε τὴν τέχνην του κοντὰ σὸν καθηγητὴ Giuseppe Borghi... ἔχειροκροτήθηκε στή Ρώμη, Φλωρεντία, Παλέρμιον, Λιβόρνο και ὄ ἄλλες πόλεις τῆς Ἰταλίας, γένισε στήν Πατριδα του γὰ νὰ μοιρασθῆ τίς δάφνες, τὰν μὲ τοὺς συμπατριώτες του.

Ποῖος Ἀθηναῖος, εἶπω και ὄ ποὺ λίγο φιλόμουσος, δὲν τὸν χειροκροτῆσε στὸ Ριγολέτιο, ὅπου διακρίπει: Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος εἶναι ἕνας δυνατὸς ἀριστερῆς, γιατί κάτω ἀπὸ τὴ γοητευτικὴ φωνῆ του, τὴν προφορὰ του (diction) και τὴ μιμητικὴν του κρῖβει μιάν ἀληθινὴ καλλιτεχνικὴ ψυχῆ.

Εἶναι μεγάλος γιατί κατάλαβε πὼς ἡ τέχνη τοῦ τραγουδιοῦ δὲ βροσκοτεται σὶς πολυπόθους κορώνες, ποὺ εἶναι τὸ καταφύγιον τῶν μικρῶν καλλιτεχνῶν και ποὺ ὀδυνηρῶς ἐδῶ στήν Ἑλλάδα οἱ μόνες ἐλπίδες ἐπιτυχίας, ἀλλὰ στήν ὀσότητα τῆς φωνῆς, σὶς ἀκριβεῖς χρωματισμοὺς τῆς φωνῆς, στήν καλὴ ἀπαγγελία, σὶς σπάνια ἐπιστῆμη τῶν ἀντιθέσεων τοῦ πιάνου και τοῦ φόρτε, σὶς σεβασμὸ τοῦ κειμένου, στήν τελεία ἀποφυγῆ τῶν ἀτελειῶν ritardanti και ἰδίως στήν ἐξοχη ἐναόκωσις τοῦ ὄλου ποὺ ἀναλαμβάνει.

Καθ' ὄλη τὴ βραχεία διαμονὴν του στήν Ἑλλάδα, ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ἐθαροσθῆθηκε νὰ παίξη ταχτικά κάθε βδομάδα ὄπερες γὰ τίς ὄποιες βοήθη μιάν ἐξοχη συνεργάτιδα σὶς πρόσωπον τῆς θεατικῆς σπαράνο κ. Λύδας Μπέργκ.

Ὅλοι ὄσοι μέλλουν γὰ τραγουδήσουν στὸ θέατρο εἶτε νὰ λάβουν μέρος σὲ κονσέρτα, και πῆγαν νὰ τὸν θαυμάσουν, ὄς παραδειγματισθῶντε ἀπ' αὐτόν διαν, οἰστανόμενοι τὸ μεγαλεῖον τῆς ἀληθινῆς τέχνης, θλ τραβήξουν τὸ δρόμον ποὺ τοὺς χάραιε, και ὄς εἶναι βέβαιοι ὄτι ἔκαναν ἕνα μεγάλο βῆμα πρὸς τὸ ἰδεώδες των.

Ὁ κ. Ἀγγελόπουλος ὄφειλε νὰ μᾶς παίξη και λίγες ἔθνικες ὄπερες, ὄπως τὸν «Πρωτομύθοσιν» τοῦ Καλομοίση, ὄτὸν ὄποῖον ὄ ἰδίος εἶναι και ὄ πρωταγωνιστῆς. Σ' αὐτὸ πρέπει νὰ τὸν βοηθήσῃ και τὸ Ἑλληνικὸ ὄδειον, τὸ ὄποῖον μόνον ὄσοποδ ἔχει τὴ μουσικὴ διαπαιδαγώγησιν ὄλων τῶν τάξεων και ἰδίως τὴ διάδοσῆ τῆς Ἑθνικῆς μουσικῆς. Εἶθε νὰ ἐκκληρωθῆ ἡ εὐχή μου αὐτῆ, γὰ νὰ μᾶς δοθῆ ἕκαιρία νὰ χειροκροτήσωμε μὲ ὄλη μᾶς τὴν καρδίαν τὸ δυνατό

αὐτὸ καλλιτέχνη, καθὼς και τὸν ἐμπνευσμένο Συνθέτη.

FESTIVAL WAGNER

Ἡ 14ῃ Συνουλίᾳ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ ὄδειου μᾶς ἔχαιρσεν ἕνα Festival Wagner μεγίστου ἐνδιαφέροντος και συγχρόνως εἶχε τὸ ἐνδιαφέρον τῆς ἐμφάνισως τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ και τενοροῦ Hermann Gürtler τοῦ ὄδειου τῆς Δρέσδης.

Σὲδ πρόγραμμα εἶχαμε: τὴν ὄδβερτιούρα ἀπὸ τὴ «Στοιχειωμένο Καράβι» — Τὸ Ἐιδώλιον τοῦ Ζίγκφριντ — Τὸ Προλόγιον και τὸ Θάνατον τῆς Ἰσλῆς — Τὴ δὴρησῆ τοῦ Ζίγκμουνδ και τὸ τραγοῦδι τῆς ἀγάπης ἀπὸ τῆ Βαλκυρία — και τέλος τὸ Προλόγιον τῆς γ' πράξεως τῶν Maître Chanteurs.

Ἡ ὄρχηστρα τοῦ Ἑλλ. ὄδειου, ὄπὸ τὴ διεύθυνση τοῦ κ. Μητροπούλου, στάθηκε σὶς ὄψος τῆς μεγίστης εὐθύνης ποὺ ἀνέλαβε, δεδομένου πὼς ἡ ἐκτέλεσῆ τῶν ἔργων τοῦ Μαστρου τοῦ Μπαρόντ ἀπαιτεῖ ὄρχηστρα μόναδικῆς ἀκριθείας και πρὸ πάντων ἐξοικειωμένη μὲ τὴ Βαγερικὴ μουσικὴ. Κάποιαν μικρὴν ἀδυναμίαν σημειώσαμε μόνον στήν ὄδβερτιούρα τοῦ «Στοιχειωμένο Καράβι» και στήν ἀρχῆν τοῦ προλόγιου τῶν «Maître Chanteurs».

Και ἔτσι μετὰ τὸ Festival Wagner, ποὺ μᾶς ἔδωκε τὸ ὄδειον Ἀθηνῶν ὄς πρώτη του φετεινῆ Συμφωνικῆ Συνουλίᾳ, οἱ φίλοι τῆς μουσικῆς μποροῦν νλ ποῦν ἐπὶ τέλους ὄτι γνωρίζουν ἕνα μεγάλο μέρος ἀπὸ τὸ καθαρῶς συμφωνικὸ ἔργο τοῦ Γερμανοῦ μουσουργοῦ. Ἀλλὰ ἡ σημασία τοῦ ἔργου τοῦ Βάγνερ δὲ σταματᾶ σὶς ὄνορα τοῦ συμφωνικοῦ ποιήματος και μόνον, ποὺ ἐπιβάλλει σὶς ἀπροσῆ, ἀνάλογα μὲ τὴν εὐαισθησία και τὴ φαντασία του, μιάν εἰκόνα κατὰ τὸ μάλλον ἡ ἦτιον ἐντελῆ τῆς εὐώτερης συναίσθηματικῆς ἀξίας τοῦ συνθέτη. Τὸ ἔργο τοῦ Βάγνερ δὲν εἶναι συνέχεια τῆς παλῆας ὄπερας τῶν Πέρι, Ραμὺ, και Γλυκ ποὺ ἡ μουσικὴ τους ἦταν ἀπόλυτα προσαρμοσμένη σὶς δράμα, ἡ τῆς ὄπερας τῶν Σκαρλάτι, τῶν ὄποῖων ἡ μουσικὴ εἶχε μιὰ θέση προέχουσα.

Ἀπαράμιλλος συμφωνιστῆς, ὁ Βάγνερ, ποιητῆς, συγγραφεὺς penseur και φιλόσοφος, κατορθώσε νὰ θεμελιώσῃ τὸ μουσικὸν δράμα πάντα σ' ἐντελῶς νέο πλάνον, μὲ τὴ γενικὴ χρησιμοποίησῆ ὄλων τῶν στοιχείων ποὺ ὄχε σὶς τὴν διαθέσῆ του.

Penseur και φιλόσοφος ἐγένετο τὴν ὄρχηστρα μὲ σκέψη, ποιητῆς και συγγραφεὺς ἔδωκε ἔκφραση σὶς τὴ μουσικὴν και σὶς τὴ σκέψη ὄλα συνδιάζονται σ' αὐτόν, γὰ νὰ μᾶς παρουσιάσουν ὄμῆραιον τὸ καινούργιον ἔργο, ποὺ χάρισεν ὄ μουσουργὸς στήν

άνθρωπότητα, ως υποδειγματικό τύπο του μουσικού δράματος.

Δυστυχώς τ' άλλα φραγμένα της ορχήστρας δεν άρχουν για να γνωρίση κανένας το Βάγνερ πρέπει ναχη άκουση, ναχη ιδει, και μελετήσει το γιγάντιον έργο του. Αν με το «Λόεγκριν» μας άφίγει να μισοκοιτάξωμε την ιδέα του συστήματός του, με την τετραλογία του δημος — Ο χρυσός του Ρήνου — Βάλκιρια — Σίνγκρειν και — το Ανκόπως των Θεών — μας χαρίζει ολοκληρο το σύστημα του αυτό με μια μεγαλειώδη πληρότητα. Κρίμα που τα θεάτρα και οι ήθοποιόι μας δεν μπορούν να έγγίσουν τα έργα αυτά λόγω της έλλείψεως μέσων καλλιτεχνικών και τεχνικών.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

ΜΑΓΝΗΤΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΥΠΝΩΤΙΣΜΟΣ

Ίδου το μέγα πρόβλημα.

Μερικοί λέγουν ότι είναι ή άφύπνησις των λανθανουσών δυνάμεων του ανθρώπου. Αβτη δημος είναι μια εξήγησις δια να υπερπηδήσουν τον ακόπελον της άδαημοσύνης διότι, φυσιολογικός, δεν δύνανται να εξηγήσουν ποίας αλλοιώσεις υπέστησαν τα αισθητικά και κινητικά όργανα του υποκειμένου. Πράγματι τα διάφορα αισθητικά και κινητικά όργανα του υποκειμένου όφίστανται μεγάλας αλλοιώσεις, τας οποίας οδδεις δύναται να προσδιορίση. Πολλοί λέγουν, ως να άμύλων περι άτμομηχανής, ότι, εις το έν καταστάσει ύπνώσεως εύρισκόμενον υποκειμενον γίνεταί αναστολή της ενεργείας των γαγγλίων και του έγκεφαλικού φλοιού ή αναστολή της ενεργείας του μεγάλου συμπαθητικού, του ήλιακού πλέγματος ή της κόρης του οφθαλμού λόγω του όύτης, εις όλας σχεδόν τας φάσεις της ύπνώσεως, οσάνκις οι οφθαλμοί είναι κλειστοί, είναι έστραμμένη προς τα άνω, ενώ εις τον φυσικόν ύπνον είναι έστραμμένη προς τα κάτω κ. λ. π.

Όπως λέγουν δημος ότι γίνεται αναστολή της λειτουργίας των διαφόρων οργάνων, δύναται τις επίσης να ειπή ότι τα διάφορα όργανα λειτουργούν ενεργητικώτερον του συήθους και ότι τισουτοτρόπως παράγονται τα διάφορα φαινόμενα της ύπνώσεως. Και οι δύο αύται περιπτώσεις δεν είναι παρά άπλαι ύποθέσεις. Ούδεις δύναται να γνωρίση τας αλλοιώσεις των διαφόρων οργάνων, καθ' ότι πειραμάτων γενομένων παρά διαφόρων επιστημόνων και παρουσια μου δια των άκτινων X επί έγκεφαλικών νόσων, ενώ εις ταύτας παρετηρήθη αλλοίωσις του έγκεφαλικού φλοιού, εις άτομα εύρισκόμενα εις κατάστασιν ύπνώσεως, ούδεμία αλλοίωσις του έγκεφαλικού φλοιού ή άλλων οργάνων παρετηρήθη.

Η μόνη εξήγησις την οποίαν δύναμεθα να δώσωμεν είναι ότι ο φυσιολογικός Μαγνητισμός είναι μία φυσική δύναμις και δια των διαφόρων ενεργειών του Μαγνητιστού υπερφορτωμένω το νευρικόν σύστημα του υποκειμένου, Αιστικόν Σώμα των άποκρυφιστών, Μαγνητικόν Ρευστών των Μαγνητιστών, Ενεργεια των Φυσικών, Νευρική δύναμις των Φυσιολόγων, Ψυχή των Θεολόγων,

Ο κ. Gürtler είναι ένας ευχάριστος τενόρος, με φωνή ευγενική και τέλεια προφορά. Έτραγουδήσε τα τρία κομμάτια του Hugo Wolf με πολλήν υπελικατέσσα και μουσικότητα. Αν και άπέδωκε εξαίσια τ' άποσπάσματα από τη Βαλκυρία, τή συνοδεία (πιάνο) του κ. Μητροπούλου, δε μου φαίνεται ή έκτασις της φωνής του κατάλληλη για την άπόδοση έργων του Βάγνερ, και θα τον προτιμούσαμε μάλλον στην έρμηνεία μιας μουσικής έσωτερικότερης και πιο intime, γιατί αυτή είναι ασφαλώς το terrain του, αυτή κυρίως προσαρμόζεται στις ιδιότητες του.

HENRY MISSIΗ

Ανταπόκριτής εν Ελλάδι της «Μουσικής Επισθεορήσεως» των Παρισίων.

Υποσυνείδησις των Ψυχολόγων κ. λ. π. το όποιον είναι το κέντρον των άποκρυφών, λανθανουσών, δυνάμεων του ανθρώπου και το όποιον δια της υπό των ρευστών του Μαγνητιστού υπερφορτώσεως έλευθερούται της ύλης, ήτις το περικλείει, και τισουτοτρόπως ενεργεί.

Αυτή είναι ή μόνη δυνατή εξήγησις ήτις δύναται να δοθη δια τα διάφορα φαινόμενα της ύπνώσεως. Το πέραν ταύτης είναι άγνωστον.

ΦΑΣΙΣ ΚΑΤΑΛΗΥΤΙΣ

Την φάσιν υποβολής διαδέχεται ή Φάσις Καταληψίας άποκαλυφθείσα τη 1808 υπό του Ιατρού Ρέτετιν.

Το χαρακτηριστικώτερον σημεϊον το όποιον καθορίζει ευθες ες άρχής την φάσιν ταύτην είναι ή άκινησία. Το υποκειμενον έχει ανοικτούς τους οφθαλμούς και το βλέμμα προσηλωμένον. Δεν έχει — ή πολύ λίγον — το άνοιγμα και κλείσιμον των βλεφαρίδων, ως συμβαίνει εν έργηγόρσει, και συχνά τα δάκρυα τρέχουν κατά μήκος των παρειών. Εάν εις τας άρχάς του μαγνητισμού ή φάσις αυτη δεν παρουσιασθή καθαρά, άρκει το δια της χειρός άνοιγμα των βλεφαρίδων δια να μείνουν ανοικταί. Ανυψώσατε τον βραχίονα του υποκειμένου και αφήσατε τον τής βαρύτητος, αλλάθα παραμείνη εις το κενόν, και εις την θέσιν ταύτην δύναται να παραμείνη επί ώρας ολοκληρους άνευ ούδεμις κοπώσεως. Το υποκειμενον δύναται να κρατήση και τας δυσκολωτέρας στάσεις επί ώρας ολοκληρους.

Του ύφώνετε το ένα πίδα και παραμείνει εις το κενόν. Του λυγίσετε το γόνυ. Όμοίως. Παρατηρεΐται επίσης, όταν ή φάσις αυτη είναι καθαρά, ο αϊτοματισμός. Εάν π.χ. το υποκειμενον είναι γυνή και προσποιηθείτε ότι στριβετε τον μύστακά σας, θα σας μιμηθή. Αυτό το πείραμα, το όποιον δύνασθε να κάμητε διαφοροτρόπως, είναι διασκεδαστικώτατον δια τους παρευρισκόμενους. Αί κινήσεις, τας οποίας αναγκάζεται το υποκειμενον να κάμη, έχουν άμεσον άντανάκλασιν επί του προσώπου αυτού.

(Ακολουθεί)

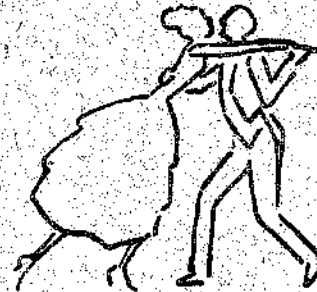
Η ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ

ΚΟΣΜΙΚΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

Η κοσμική ζωηρότης εξακολουθεί πάντοτε και από τα διάφορα ντάνσιγκ σημειώνομεν: — Το ΚΑΠΡΙΣ που συγκροτουν τον περισσότερον ιδιον όθως αυτας τας ημέρας: Δευτέρα, Τετάρτη και Παρασκευή. Μεταξυ των τακικών θαμώνων αι Αδεις Κονταράτου, Μαρακοπούλου, Καραχάλη, Εδαγγελιδου, Χαροκόπου, Παυλοπούλου, Κοπαριακ και Φωτοπούλου.

Εις το ΝΤΕΛΙΕ, το όποιον άνοιξε προ δλίγων ημερών τας πύλας του με έκλεκτην ορχήστραν, διακρίνομεν την έκλεκτοτέραν κοινότητα.

Εις το ΑΤΚΕΙΟΝ, έκάστην Δευτέραν τοιά και χόρος, και βλέπομεν τακτικά τας κ.κ. και Αδεις Σιωηριάδη, Στεφάνη, Εδαγγελιδου, Αίσα, Αλυπανάκη, Γερακάδη, Πολυξήτη, Βαρβαθή, Νικολετοπούλου, Λουσιώτη, Μαντζούφα, Μαλακάση, Καγκάβη, Σουγιερία, Χατζημιχάλη, Καλλιφρονά, Καλούδα, Κανελλαπούλου, Δημητριάδου, Τσιριμάκου, Παπαδήμα, Χριστοδούλου και τους κ.κ. Γερακάδη, Πολυξήτη, Παπαδήμαν, Μισσηγιάν, Χριστοδούλου, Ιωαννίδην, Βασομένη, Σιδεράν, Κοκοπούλην, Βαρβουσαν κτλ. κτλ.

Εις τον Χορόν του Πανασσού παρατηρήθη ιδιος συνωστισμός, ώστε σχεδόν να καθίσταται αδύνατον εις τα ζεύγη να χορεύουν, άλλοτε δε εις προτιμώτερον το μιονή να πληρώνεται χωριστά, διαυ ένοι μερικοί έρωτων διαρκώς, ενώ άλλοι οίτε μοροδοσαν να πλησιάσουν εις το μιονή. Μεταξυ των παρευρεθέντων ή Κα και Αίσις Φαρμάκη με ωραιότητας τουαλέτας ή μια από μαυρήν φιγκυρωτήν, ή άλλη από μαρον κρέπ-ντε-οίν, ή όνις Αίσα Καλλέγη με κόκκινη βελούδινη τουαλέτα, ή όνις Γεωργιάδη, ή όνις Μινδλερ, ή όνις Χαροκόπου, και οι κ.κ. Μινδλερ, Αβιεράτος, Κυριακος, Καλλέγης, Ιωαννίδης, Αργυροπούλος και άλλοι.

Ο Χόρος του Σωματείου «ΑΙ ΜΙΚΡΑΙ ΦΙΛΑΙ ΤΩΝ ΠΡΟΧΩΝ», επίσης εοιέσθη υπό μεγάλης έκινυίας. Είχε δοθη εις το Καπρις και ή έκλεκτοτέρα μερις της Αθηναϊκής Κοινωνίας παρευρεθη ούσινος. Διακρίνομεν τας Κακ και Αει Ιαιροϋ, Παπα, Βούλτου, Τομπακή, Βαλιση, Καμπάνη, Μεγαπάνου, Ζαούση, Σκαρμαγκαλά, Μεταξά, Βόγη, Βασηροϋ, Δεβίδη, Βεζαντιή, Χριστοδουλάτου, Πορη, Τριανταφυλλάκου, Χατζολοϋλου, Ζαζουλα, Τσαγκρή, Αίσα, Λένα Σκαρμαγκαλά, Γηάτη, Σιδερά, Αχ. Κέρου, Κονταράτου, Ηαΐτα και τους κ.κ. Μπαλατιάνη, Νάσον, Νικολαΐδην, Πολίτην, Λήγγερον, Σουδάν, Παγκαβήν, Αρσοσινί, Αιδόπουλον, Παπαμιόμου, Κονταράτου, Τομπαήν, Αβέρωφ, Καββαδιαν, Βούλτου, Ηοάιαν, Κοφινα, Βαρονην, Μάρον κτλ. κτλ.

Εξαιρετικώς εδωμάσθη ή κομηή και επιβλητική εμφάνισις της κ. Νίνας Φωτιιάδη με λευκήν βελούδινην τουαλέταν ωραιωτάτης ποΐης. Πολύ χαριτωμένη έπίσης ή εμφάνισις της κ. Αρ. Σκα-

ραμαγιά με τουαλέταν μαυρ. Άλλες τουαλέτες έμμορφες της κ. Μίχα από ζωρήτ ροζ γαυρτωμένη με σίρας, της Δος Νικολαΐδη άσημένα, της Δος Χατζηάνστη διάλυται δαιτελλένια, της Δος Διαλαράκου από λευκή ζωρήτ, της Κας Λαδοπούλου από κόκκινη κτυπητό, της Κας Γ. Παπαμιανοπούλου μαυρη κομψωτάτη και άλλες που μας διαφεύρου.

Δείξις εις παρά τη κ. Περάκη. Εμφυροδση σαν έπίσης πολλές ωραιότητες τουαλέτες, μεταξυ των όποι της Δος Αρθωνίδη από ζωρήτ σκλαμένη, της Κας Μορέλλα μορτορέ, της Κας Ζαούση μαυρη έχασος εις τους παρευρισκόμενους δλίγας ώρας άπολαύσεως με το ωραιωτάτο τραγούδι της — της Δος Φωκά μαυρη και κόκκινη, της Κας Ν. Μακκά τε νε νεγκο.

Δείξις εις την Αμερικανικήν Προσειάσιν. Παραυρεθη πολυς και έκλεκτος κόσμος, μεταξυ των όποίων αι περισσότεραι είναι. Διακρίνομεν τας Κας Μισούλη, Δοπρέστη, Μακκά, Τζέλιο, Μεταξά, Μανέτα, Έντοϋ και τας Δας Κουντουριώτη, Βοήρον Καριτά, Γρηγόρη και άλλας.

Μαστίχα Προλονς εις παρά τη Κ. και τη Κ. Καμβύση. Παραυρεθη κόσμος πολυς και έκλεκτος. Διακρίνομεν τας Κας και Δας Γεωργιάδη, Κοισονάου, Γεωργιάδη, Κουντουριώτη, Αλευρά, Μινδλερ, Παπαοικονομου, Καλλέγη, Ζαΐμη, Πάτσι, Γεωργιάδη, Λουσιώτη και οι κ.κ. Στρούμπος, Ζαΐμης, Πάτσι, Γεωργιάδης, Ν. Γερακάδης, Παπαοικονομου, Γ. Μινδλερ, Γ. Αγαπητός, Κοισονάος, Νάνας Αεληγιάννης, Βαρβιούρης, Λουσιώτης, Γεωργιάδης και άλλοι. Ο χόρος με ταπεινόν πασιγνοστον κ. Νικημπούνο παρατάθη μέχρι μεσονυκτιου. Κατόπιν επηκολούθησε ουστι πλονοισαρόχορ και ή ζωηρότης διαρκησε μέχρι των πρωϊνων ώρων. Οι τελευταίοι άπομειναντες ειχαν την ευτυχίαν να άπολαύσουν το ωραιό τραγούδι της νεαρής Δος Έρικώς Βαμβαση και το εκκενικωτάτο πιανο του δεκαεξαετοϋς κ. Θρ. Γεωργιάδη.

Τέλος έγινετο και ή πανηγυρική έπαρσις της κοσμικής Σαζόν εις το Τροικαντερό, το όποιο άπεκαυρίσθη τελειως.

Εις την προεμραν του εθεάθησαν αι Και και Δες Ρεϊτίνα, Δρούλια, Ζαλοκώστα, Γκίτσα, Μασόν, Οικονόμου, και οι κ.κ. Νικολάου, Γοϊτανος, Λέγγερης, Πολίτης, Τσανιαν και άλλοι.

ΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ ΣΑΣ

Διά να διατηρήσετε τα φρυδια σας, κάθε πρωΐ μετα το πουδαρίσισμα του προσώπου σας να έχετε εις ένα μπουκαλάκι λίγο ορεινωλάδο με λίγες σταγόνας essence de roses και βρεγγοντας ένα λεπτό βοηρητόκι να βοηρηόλετε τα φρυδια σας. Αυτό θα τα εμπροδίσση να πέσουν και έπομένως να φραϊώνουν, πράγμα άηδέστατον.

Αν έχετε ούναχι, βράστε σε μια κατσαρόλα 1 όνα νερο και αζέτε μέσα μια κουταλιά της ούπας essence εθκαλύπτου και μια κουταλιά άπ' αυτό: Alcohol Mentholé 10%, 75 gr. Eau de Lauriocerise 26 gr. Υστερα τυλίξτε το κεφάλι σας με μίαν κουβέρταν και εισπνεύσατε από αυτόν τον άτμόν δυο περισσότερα άπ' έστις.

Μη κόβετε τα νύχτα σας ποτε με ψαλίδι, αλλά μόνον να τα λιμάρετε κάθε πρωΐ. Μετα το γυάλισμα να βάξετε πάντοτε εις το πέτσουκι που τα περιτριγγίρει Huile rosat ή βαλελίνη με λίγο κόκκινο χρώμα.

ΜΟΔΑ

Η μόδα έργοι πάντα ιδιαιτέρως τα φουρώ και η προτιμηση αυτή φαίνεται ότι χαιρεί μεγάλης εκτιμήσεως και εν μέτρον του γυναικείου κόσμου, διότι μολάει το σώμα και καλλιεργεί πολύ την εν γένει σιλουέτα. Τα περισσότερα φουρώ γίνονται από Kasha λεπτότατον, όταν δε πρόκειται για βραδιά το ένδοξοι-μενον ύφασμα είνε το κομπ-ντέ-σόν, ή το κρέπ-σατέν ένιοις γαρυρισμένο με τουνίτι από χρυσή δαντέλλα. Η τουνίτι αυτές γίνονται όσο το δυνατό μακρύτερες για να προσθέτουν άνόσημα.

Η φουώτες εξακολουθούν να φρουούνται κοντές, όχι όμως και μέχρι υπερβολής και όχι διαν-δεν έχουν να επιδείξουν λεπτά και καλοσημασιωμένα πόδια. Τιποτε άηδύστερο από χονδρές γάμπες και κοντά φουστάνια.

Τα μικρά και ηηλή καπέλλα κατηγορήθησαν και τα αντικατέστησαν ή οικογενής μέτριες φόρμες με μικρά μύτε, τα γρασσόν και τα ελαφρώς κίως.

Τα βραδινά φορέματα ως επί το πλείστον είνε περιε και τοσίο διάτι φαίνονται πάντα καινούργια και προσθέτουν φρεσκάδα εις το πρόσωπον.

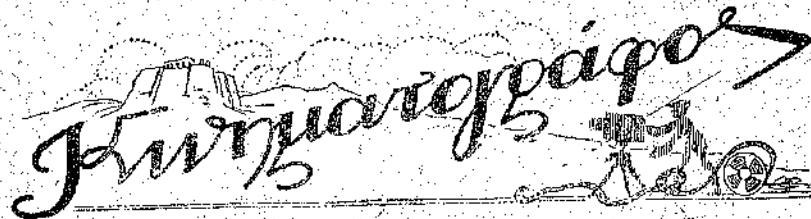
Τα κοντά μαλλιά πάντα εξακολουθούν και δεν θα ιδήτε πιά γυναίκα με κότσο στην Εύρωπη ή αν ιδήτε θα είνε πράγμα που κάνει έλκος να το κινιάζουν σαν αξιοπερίεργο θέαμα. Το κόμμωσι των μαλλιών γίνεται κατά τρις διαφόρους τρόπους ανάλωσι της φυσιογνωμίας ήλια Νινόν, ήλια Γκαρσον και πάλι τα ήλια-Γκαρσον είνε κομμένα σχεδόν όπως των άνδρων, ήλια μακρύτερα με τα δύο πλάγια σκαπάζοντας τα αυτιά και γυρισμένα στις άκρες. Τα ή - λ - α - Ν - ε - ν είνε κομμένα πώλλα με ξυρισμένα τον ήβ-σκο και τα Η - α - ζ είνε το ίδιο με την διαφορά πως άφέ-λεις κομμένες ανεπαίσση το μέτωπο και κατεβαίνον στα αυτιά εν είδει Η.

ΟΛΙΓΑ ΠΕΡΙ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ

Ένιοις καλούμεν εις το σπίτι μας άριστίας είνε διά να μάς τραγουδήσουν, είνε διά να μάς παίζουν αϊόνο, βιολι κτλ. και ήπειδή τους πληρώνομεν νομίζομεν ότι πρέπει να τους φερθώμε με περιφρόνησι, ενή τουναντίον πρέπει να τους φερθώμε με πολύ μεγαλειότερη λεπτότητα άφ' ου φερθώμεθα εις τους άλλους, διότι μάς έκαμαν χάρι με τό να δεχθόν να έλθουν να μάς δώσουν την άπολαυσή να τους ακούσωμεν, διότι οι άριστία είνε άνθρωποι άνωτε-ροι, διότι επί τέλους ή στοιχειώδης ευγένεια απαιτεί να σεβώμεθα κάθε άνθρωπον, τον ήποιον προσκαλούμεν σπίτι μας.

Ο άριστίας είνε ο άνώτερος και ευγενέστερος βιοπα-λαιστής, επομένως ήπειλομεν να τον εκτιμώμεν.

ΑΖΙΑΝΤΕ

ΑΤΤΙΚΟΝ

Πολύ καλή ταινία ο «Αρριβίστας» και πρό πάντων πολύ κινηματογραφικά βαλμένη ο ρεζι-σέρ έδω ήξερε καλά τη δουλειά του προς το φινάλε μάγον ή ταινία έδειξε κάποιον κενόν που την άδικει πολύ οι ήθοποιοι πολύ καλοί πρό πάντων ο ήποδοθεις τον ρόλο του Μιράντ. Θάπρεπε να τον έδλεπαν μερικοί από τους δικούς μας έραστάκους.

Από της Δευτέρας παίζεται ή ταινία «Prince charmant», διότι την άπόκτησιν της όποιας ή Σινε-Οριάν είνε άξία των θερμότερων συγχα-ρητηρίων.

ΙΝΤΕΑΛ

Οι «Παλιότσοι» έσημείωσαν άληθινήν επιτυ-χίαν επί πλέον ή διεθθνούς αναγνωρίζουσα τάς άπέναντι του κοινού ήποχρώσεσι της, είνε άγκαζάρει τρεις έκ των καλλιτέρων καλλιτεχνών του μελοδράματος, οι άποτοι έτραγουδήσαν σχε-τικά κομμάτια από το έμώνυμον μελοδραμα.

Από της Δευτέρας προβάλλεται ή «Γκαμπί-ρια» του Νταγούντσι. Κάθε σύστασις για το έργον είνε περιττή.

ΠΑΝΘΕΟΝ

Το Πάνθεον είνε θρίαμβον με την «Ροζίτα», που την έπαιζεν ή Πίτφορ. Είμεθα εν γνώμονε προς τον κ. Άλκ. Τριαγαφύλλου που μάς έκαμε να περνώμε άλησιμόνητες στιγμές.

Γιά το «Νιμπελοζγκέν», που είνε ένας σωστός κινηματογραφικός Κολοσσός, θά γράψη ο ειδικός σεναργάτης μας, ιδιαιτέρων κοιτικόν.

ΣΙΝΕ ΜΟΝΤΙΑΛ

Η «Μαμζελ Νιτούς» άρесе πολύ, πολύ καλο-εαλμένη ταινία, και πολύ εύσυνείδητα παιγμένη ή Δέδα Γκός, που είνε καίρι να ιδώμε, φαίνεται ναχρη προσοδύση πολύ έπαιξε άρι-στουρηματικά. Οι Ιταλοί που προς στιγμήν έλιποφύχησαν εις τον κινηματογραφικόν αντα-γωνισμόν, φαίνεται ότι καταβάλλουν τώρα τελευ-ταίως προσπάθειας προς άνασυγκρότησιν του κινηματογραφικού των μετώπου και θα κερ-δίσουν, άφου φαίνεται ν' άντελήφθησαν τάς νέας άπαιτήσεις της τέχνης.

Τώρα στο «Μοντιάλ» παίζονται οι «Μιζοπίρ-θονοι» (του Μαρσέλ Πρεβώ. Μιά ήλιθερά παρα-τήρησι, έχουμε να κάνουμε εις το σημετον αυτό. Η ταινία έρεκλαμαρίσθησε κατά τρόπον άφίνοντα να ύπαναθη ή ότι, θά ιδώμε τέρατα και σημεία... και πολλοί έφυγον άπογοητευμένοι γιατί ή ταινία δεν είνε τίποτε το άνήθικο. Τά έτι έπαιζαν καλά οι ήθοποιοί, και πρό πάντων ο Ζούλέν, το ότι ή ταινία είνε καλοβαλμένη, το ότι έχει και κάποιον ήθικό συμπέρασμα, αυτό δεν μάς ένδια-φέρει έμεις θέλαμε να ιδώμε. Άλλοίω-τικά πως θά είμεθα και πως θά μέναμε στα 1925, — Ρωμηοί!

ΔΙΟΝΥΣΙΑ

Η Διεθθνούς των «Διονυσίων» θά έπροτε να σεβάσθη περισσότερον την ήδιν της άξιοτρόπειαν και το γούστο του κοινού και να μη προσάλλη την «Κατάσκοπον», ταινίαν του 21 και άκατά-λληλον και διά τα χωριά του Ολύμπου άκόμη.

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ
ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΤ
(VICTOR MARGUERITTE)

Κ Ο Κ Κ Ο Τ Α

Ο Κ Κ Ο Τ Α

Κ Ο Κ Κ Ο Τ Α

Κ Ο Κ Κ Ο Τ Α

(LA PROSTITUÉE)
ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΣ Κ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΓΟΝ ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΤΗΣ ΓΚΑΡΣΟΝ
ΕΚΔΟΣΙΣ "ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,, ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ 3
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ ΑΠ' ΟΛΑ ΤΑ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

ΕΞΕΔΟΘΗ ΚΑΙ ΕΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΕ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Γ. ΠΑΠΑΖΟΥΚΟΥ
ΣΤΟΑ ΦΕΞΗ 22
 ΓΑΛΛΙΚΑ ΜΕΤΑΞΕΥΤΑ
 MAROCAINE CHARMEUSE
 Crêpe de Chine κ.λπ.
Εις νέμας πρωτοφανείς
Εξετάσατε τας τιμάς των άλλων καταστη-
μάτων, θα εἴητε διαφοράν 40%.

ΑΔΕΛΦΟΙ
ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑ

Υφάσματα Νεωτερισμοί
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ | **ΚΑΒΑΛΛΑ**
 Βενιζέλου 8 | Βενιζέλου 13/15

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
 ΝΟΜΙΚΟΝ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΝ
ΔΙΟΝ. Ι. ΧΡΙΣΤΑΚΟΥ
Ὁδὸς Πειραιῶς 1 Β' (Ὀμόνοια)
 Ἡ καλύτερα κατάρτις. Κεῖνοι διπλωματικῶν
 καὶ πραγματικῶν ἐξετάσεων. Καθ' ἑκάστην
 μελέτην διδασκαλία καὶ ἐξέταση.

ΜΕΤΑ ΤΗΝ
ΚΟΚΚΟΤΑΝ
(LA PROSTITUÉE)

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ, θα ἐκ-
δόσουν ἕτερον ἀριστού-
γημα : τὴν

ΣΙΩΠΗ

τοῦ ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΡΟΝΤ
ἢ ἀποία κυκλοφορεῖ μετ'
ὀλίγας ἡμέρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΡΚΟΝΙΚΗΤΑΣ
 ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ
ΑΜΕΣΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ
ὉΔΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗ 10
ΑΘΗΝΑΙ

ΟΙΚΟΣ Κ. ΖΑΝΝΗ

ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΩ 1912
ΕΙΔΗ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ - ΒΟΥΛΗΣ 31

ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ & ΛΙΑΝΙΚΗ

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΤΣΟΝ
 ΜΑΝΔΗΛΙΑ - ΦΑΝΕΛΕΣ - ΧΑΣΕΔΕΣ - ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΑ
 ΠΡΟΣΟΨΙΑ - ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ - ΧΕΙΡΟΚΤΙΑ - ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
 ΦΟΔΡΕΣ - ΔΑΙΜΟΔΕΤΑΙ - CALEÇONS - CÂCHE - CORSETS

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΥΠΟΚΑΜΙΣΩΝ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ
ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΑΝΑΤΟΛ ΦΡΑΝΣ "ΘΑ'ΓΣ."

Η ΚΟΚΚΟΤΑ ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΤ

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΗΝ

ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ ΟΛΟΙ ΤΑΣ
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,
ΤΡΟΦΟΔΟΤΕΙΤΕ ΤΟ
ΠΝΕΥΜΑ ΣΑΣ,
ΠΛΟΥΤΙΖΕΤΕ ΤΑΣ
ΓΝΩΣΕΙΣ ΣΑΣ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΕΥΑΓ. ΓΙΑΝΝΗΡΗ & ΝΙΚ. ΛΙΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
3-Ὁδὸς Πρωκασίου-3-(Αθήναι)
Ο ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
"ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,"
ΕΧΕΙ ΥΠΟ ΕΚΤΥΠΩΣΙΝ ΤΑ
ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗ-
ΜΑΤΑ ΤΗΣ ΞΕΝΗΣ ΦΙΛΟ-
ΛΟΓΙΑΣ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΘΑ
ΑΦΙΣΟΥΝ ΕΠΟΧΗΝ

Θάλεια Ρώτα **HAUTE COUTURE** ΝΙΚΟΔΗΜΟΥΣ
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ "ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ,"
ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ ΕΡΓΑ

1. ΝΤ ΡΕΙΕΦ ΚΑΙ ΓΚΟΡΚΙ
 Ο ΜΠΑΝΑΣΤΑΤΗΣ ΚΙ' Ο ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΟΥΧΟΣ AP. 10
2. ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΜΙΘ.
 ΓΕΝΟΒΕΦΑ " 12
3. ΑΝΑΤΟΛ. ΦΡΑΝΣ
 ΦΑΙΣ " 22
4. ΕΔΟΥΑΡΔΟΥ ΡΟΝΤ.
 ΣΙΩΠΗ (ὡς ἐκτύπωση) ΔΕΜΕΝΟΝ AP. 25 ΔΑΕΤΟΝ " 20
5. ΑΗΜΗΤΡΗ ΜΠΟΥΡΗ
 Ο ΙΑΤΡΟΣ ΜΑΥΡΙΑΣ (ὡς ἐκτύπωση) " 12
6. ΒΙΚΤΩΡ ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΤ
 Η ΚΟΚΚΟΤΑ
 (LA PROSTITUÉE (τόμος I) ΔΕΜΕΝ) AP. 25 ΔΑΕΤΟΝ " 20
 (" II) " " 25

Ἀποστέλλονται ἐλεύθερα ταχυδρομικῶν

ΑΠΟ ΤΑ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ

Η ΚΟΚΚΟΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΡΓΟΝ ΠΟΥ ΘΑ ΑΦΙΣΗ

ΖΩΝΑΙ-ΚΟΡΣΕΔΕΣ Α. ΚΛΑΒΕΡΙ

Είναι χρησιμοποιείται δια τας Κυ-
ρίας τας ενδιαφερομένης δια την
κομψότητα και την υγείαν των.

Δοκιμάστέ τους εις τὰ ΒΙΔΙΚΑ
ΣΑΛΟΝΙΑ του ΝΕΟΥ υποκατα-
στήματος των ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ
Α. ΚΛΑΒΕΡΙ των Παρισίων.

Σ' οδός Ηροδοτέου 33

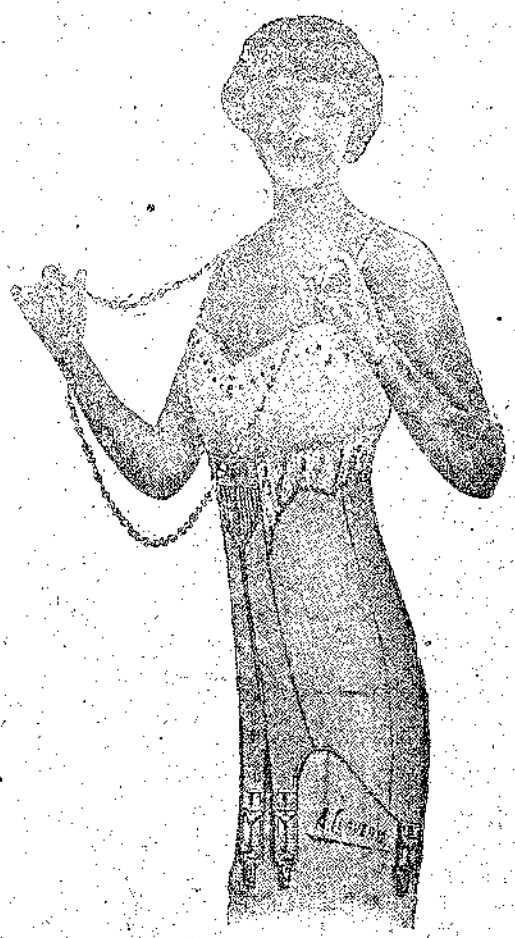
Ν. ΧΙΟΝΗΣ & ΣΙΑ

Τὰ τελευταία Παρισιώ
Μοδέλια.

Υφάσματα και ελαστικά
επιλεκτής ποιότητος

ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΕΛΕΙΑ

Τιμαί άσυναγώνιστοι.

ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΑΠΟ ΟΛΑ ΤΑ

ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΑ ΤΗΝ

ΚΟΚΚΟΤΑ

(LA PROSTITUÉE)

ΤΟΥ ΒΙΚΤΩΡ

ΜΑΡΓΚΕΡΙΤΤ

ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ ΤΗΣ

ΟΠΟΙΑΣ ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΚΙΤΣΟ

ΤΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ

ΕΠΟΧΗΝ ΕΙΝΑΙ Η ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΑ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ V. MARGUERITTE

Τύποις Ι. Καρανάσου, οδός Πολυκαίτου (Στοιά Δαγλή).